Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IX — Nr. 909
Vineri 11 ianuarie 1963

4 pagini
Prețul 20 de bani

Mari perspective în generalizarea în producție a semințelor de soi

Ing. D. TORJE
președintele Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor

În ansamblul măsurilor agrotehnice care hotărăsc mărirea recoltei la hectar, semințele de soi au rol deosebit de important. Acest fapt a fost demonstrat cu prisosință mai ales în ultimii ani prin recoltele mari dobîndite de gospodăriile agricole socialiste la grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și legume. Atunci cînd sînt folosite cu pricepere și în condițiile unei agrotehnici superioare, semințele de soi pot spori recolta la hectar cu 20—40 la sută.

Sub îndrumarea partidului și a statului nostru democrat-popular, în perioada 1958-1962, prin eforturile unite ale oamenilor de știință și ale celor din producție au fost create, verificate, introduse și generalizate în producție o serie de noi soiuri, de plante agricole, mult mai valoroase sub raportul producției decît vechile soiuri. Bunăoară, la porumb, principala noastră plantă de cultură, au fost date pentru verificare în rețeaua de stat a încercării soiurilor un număr de 75 hibrizi creați la baza experimentală Fundulea, la stațiunile de cercetări agricole din Turda, Valu lui Traian, Lovrin, Suceava, Podu Iloaiei. In perioada 1957—1962 în R.P.R. au fost aduse mii de soiuri de plante agricole din diferite părți ale lumii. Numai la Comisia de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor din Consiliul Superior al Agriculturii au fost primite peste 2.000 de soiuri de plante agricole. Un număr de peste 1.500 soiuri au fost supuse verificării de stat în 50 de centre pentru încercarea soiurilor situate în cele mai variate condiții pedoclimatice.

Pe baza muncii comune a oamenilor de știință și a celor din producție în perioada 1957—1962 au fost recomandate pentru producție 294 soiuri din cele mai valoroase la 44 plante de cultură.

La grîu, principala cereală panificabilă a țării, în ultimii ani au fost generalizate în cultură 8 soiuri valoroase, între care, soiurile Bezostaia 1, Triumph și Nr. 301, ocupă fiecare sute de mii de hectare. Activitatea intensă desfășurată în ultimii ani de amelioratorii din R.P.R. a dus la crearea unor soiuri valoroase de grîu de toamnă, potrivite pentru anumite zone naturale din R.P.R., ca: I.C.A. 457 B, I.C.A. 440 C, I.C.A. 495 C, Cluj 11/54 și Cluj 918. Aceste soiuri sînt mai productive decît vechile soiuri de grîu din grupa soiurilor extensive, putînd fi considerate sub raportul capacității lor productive ca soiuri semiintensive. Avînd însușiri biofiziologice care le fac potrivite pentru anumite zone naturale din R.P.R. ele se găsesc în procesul de înmulțire, urmînd a fi răspîndite în cultură în cîmpia din sudul țării și în Transilvania

La porumb, cei 12 hibrizi stabiliți pentru cultură în anumite zone naturale din țară și care în perioada 1957—1962 și-au evidențiat pe deplin ridicata lor capacitate productivă, vor fi cultivați în anul 1963 pe circa 52% din suprafața destinată culturii porumbului în R.P.R. La această plantă oamenii de știință din institutele noastre au creat în ultimii ani hibrizi de porumb, care, prin performanțele lor productive stau alături de cei mai buni hibrizi de porumb din import, depășindu-i sub aspectul însușirilor biofiziologice și făcîndu-i mai potriviți pentru cultură în condițiile țării noastre. De aceea, în anul 1963 acești hibrizi vor fi răspîndiți în producție pe suprafețe de sute de mii de hectare. Pe baza comportării și rezultatelor obținute în condiții experimentale și de producție, de o bună apreciere se bucură hibrizii dubli H.D.F. 208, H.D.F. 405, H.S.L. 196, H.S.L. 213 și porumbul Suceava 1 în zona submuntoasă din Moldova. Pe de altă parte pe baza verificării lor în cele mai variate condiții pedoclimatice din țară o serie de hibrizi dubli creați la Institutul central de cercetări agricole se prezintă de perspectivă în special pentru zonele mari cultivatoare de porumb din sudul și vestul țării.

Pentru producția sa ridicată de ulei, soiul de floarea-soarelui VNIIMK 8931 a ajuns să fie solul cel mai apreciat fiind recomandat ca în 1963 să fie folosit pe întreaga suprafață destinată a fi cultivată în

(Continuare în pag. a 4-a)

LA ȘCOALA RECOLTELOR BOGATE

La gospodăria colectivă din comuna Luncani, raionul Turda, funcționează trei cercuri agrozootehnice, frecventate de 150 de colectiviști. In fotografie: inginerul Petru Romașcanu explicînd colectiviștilor despre soiurile de grîu de mare productivitate.

O rodnică consfătuire legumicolă

De curînd, la consiliul agricol regional Oltenia a avut loc o nouă consfătuire legumicolă regională, la care au luat parte președinți și ingineri agronomi din gospodăriile colective producătoare de legume, inginerii șefi ai trusturilor gostat în cadrul cărora se cultivă legume, președinți ai consiliilor agricole raionale și numeroși specialiști.

Subiectul principal al consfătuirii, organizată în legătură cu problemele dezbătute în cadrul consfătuirii de la Arad, a fost îndeosebi obținerea unor cît mai mari cantități de legume timpurii în majoritatea unităților agricole, mari producătoare de legume

In referatul prezentat de tov. ing. Vasile Toma, șeful secției de hortiviticultură din consiliul agricol regional, s-a arătat că în regiunea Oltenia anul trecut s-au cultivat 15.396 hectare cu legume, din care 7.140 hectare în gospodăriile colective. Din suprafața totală cultivată, 5.177 hectare au fost irigate (4.219 hectare în gospodăriile colective).

La multe gospodării colective ca cele din Izbiceni, Ciupercenii Noi, Braniște, Goicea Mare, Curmătura etc., s-au cultivat legume pe suprafețe importante și s-au obținut producții bune. La gospodăria colectivă din Recea, raionul Vînju Mare, de pildă, s-a obținut o producție de 15.400 kg. ceapă la hectar, la gospodăriile colective Oprișan și Rogova, același raion, cîte 40.000 kg. varză de toamnă la ha

Din referat a reieșit faptul că în regiunea Oltenia este necesară o zonare a producției legumicole. Gospodăriile colective mari producătoare de legume din raioanele Corabia, Caracal, Calafat, Craiova, vor putea produce legume timpurii atît pentru export și industrializare, cît și pentru aprovizionarea oamenilor muncii.

Mergînd pe linia unei specializări raționale, majoritatea gospodăriilor colective din raionul Vînju Mare vor putea produce în cantități mari ceapă, usturoi, arpagic, varză de toamnă. Indeosebi gospodăriile colective din Rogova și Vînjuleț vor produce în cantități mari cartofi de vară, avînd asigurate condiții foarte bune pentru această cultură.

In cadrul consfătuirii, tov. ing. Ion Popilian, directorul stațiunii experimentale Ișalnița, a prezentat un plan concret de măsuri pentru dezvoltarea legumiculturii în regiunea Oltenia, în 1963. In acest an, în condițiile completei colectivizări a regiunii, se prevede mărirea suprafețelor cultivate cu legume de la 15.396 hectare la 17.702 hectare.

Numai cu U.R.C.C. se vor contracta peste 34.000 tone, față de 17.500 tone contractate în 1962. Se vor mări, de asemenea, suprafețele irigate de la 5.177 hectare la 8.850 hectare. Suprafața cultivată cu ceapă va fi extinsă la peste 5.100 hectare, cu roșii la 3.508 hectare, (din care roșii timpurii 1.550 ha.), cu usturoi la 1.372 hectare, cu varză la 2.767 hectare.

Pentru mărirea producțiilor de legume timpurii în lunile mai-iunie, s-a organizat cultivarea acestora pe 30 hectare, sub folii de polietilenă.

In scopul fertilizării suprafețelor cultivate cu legume s-a prevăzut asigurarea unităților cu 2.538 tone de îngrășăminte chimice.

La discuțiile consfătuirii au luat parte numeroși ingineri agronomi ca de pildă, tov. Mustațiu Stancu, de la gospodăria colectivă Coțofenii din Față, Necșulescu Eustațiu, de la gospodăria colectivă Almaj, D. Amzaliuc, de la gospodăria colectivă Cernele și alții, care au făcut propuneri prețioase în vederea extinderii suprafețelor cultivate cu legume timpurii și succesive, în scopul asigurării piețelor cu tot mai mari cantități din aceste produse necesare oamenilor muncii.

Ing. I. PERȘINARU

IZVORUL

Precis n-aș putea spune dacă la Bascov sînt sau nu izvoare „cu apă lină". Totuși am auzit pe colectiviștii de aici, vorbind despre un izvor. Țîșnește el la lumina zilei din vreo vîlcea ori din vreo coastă de deal, astîmpără ori nu, vara, setea călătorului — iarăși n-aș putea spune precis. Dar despre acest izvor îți poate vorbi și tov. Dinu Florea, vicepreședintele gospodăriei colective, și tov. Rița Slătioreanu, și Niculina Iordache — prima o codană brunetică, cea de-a doua o blondă; îți pot vorbi de asemenea, și celelalte utemiste ca ele care cunosc bine izvorul de la Bascov. El se află în mijlocul cîmpului, pe terenul gospodăriei și a fost descoperit nu de mult. Gura pe care țîșnește izvorul cu pricina este exact cît mărimea a 50 de hectare. Atît a fost anul trecut, iar în 1961 de mărimea a zece hectare. Cine și cum l-a descoperit? L-au descoperit colectiviștii, și foarte simplu.

Era în iulie 1961. Gospodarii din Bascov citeau Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii. Luminoasele indicații mergeau la inima oamenilor. „O mare atenție trebuie acordată dezvoltării culturii legumelor în jurul orașelor și centrelor muncitorești...". Pasajul acesta, ca și celelalte din amplul Raport a trezit viu interes în inima colectiviștilor. „Ne privește direct și pe noi; gospodăria noastră se află în imediata apropiere a orașului Pitești", au zis cîțiva.

FILĂ DE CARNET

Anul acela a trecut pe nesimțite, iar cînd colectiviștii din Bascov s-au adunat să asculte darea de seamă pe anul încheiat, să dezbată și să aprobe planul de producție pe 1962, cu toții au aprobat ca suprafața grădinii de legume și zarzavaturi să fie extinsă de la 10 hectare în 1961, la 50 de hectare în 1962. Și s-au pus legumicultorii pe treabă, și tot cu hărnicie au muncit apoi tot anul. Le creștea inima de bucurie cînd vedeau mîndrețea de zarzavaturi, dar mai ales cînd au aflat, la sfîrșitul anului, că din valorificarea legumelor și zarzavaturilor, gospodăria a încasat aproape 1.400.000 de lei. „Iată ce mare izvor de venituri este legumicultura" spunea colectiviștilor, tov. Costache Alexandru, inginerul agronom al gospodăriei colective din Bascov.

Acum toți colectiviștii de aici vorbesc cu mîndrie despre acest izvor, a cărui bogăție va țîșni în 1963 pe o gură cît întinderea a 70 de hectare, căci atît va fi suprafața grădinii de legume și zarzavaturi.

Cu hărnicia și priceperea lor binecunoscută, legumicultorii din Bascov pregătesc în prezent răsadnițele și sînt tare bucuroși că în acest an au introdus și cultura roșiilor timpurii, aducătoare de frumoase venituri.

Au învățat acești oameni că există și izvoare fără „apă lină", acolo în mijlocul cîmpului unde muncesc cu drag, înfrățiți cu vînturile primăverii, cu arșița soarelui de vară, cununați cu belșugul din gospodăria colectivă.

RADU SANDU

In S. M. T.-urile regiunii Brașov

Ritm sporit la reparații

S.M.T.-urile din regiunea Brașov au încheiat activitatea pe anul trecut cu un bilanț rodnic. Planul anual de producție a fost realizat de toate cele 9 S.M.T.-uri, în frunte situîndu-se, prin realizările dobîndite, S.M.T. Turnișor. Această unitate și-a depășit prevederile anuale cu peste 20 la sută, realizînd în total un volum de aproape 120 000 de hantri. În prezent, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Brașov pregătesc condițiile obținerii în anul în care am pășit a unor succese și mai mari ca cele din anul 1962. În acest scop ei revizuiesc și repară utilajul ce va fi folosit în campania agricolă de primăvară.

În aceste zile în atelierul mecanic al S.M.T.-ului Turnișor domnește o vie animație. Fiecare mecanizator, fiecare mecanic de atelier lucrează cu sîrg, fie în cadrul echipelor, ori la posturile specializate. Bine organizată, munca se desfășoară cu spor. Directorul stațiunii, tov. Teodor Țopa, împreună cu inginerul Marcel Cazan, mecanicul șef, trec pe rînd pe la toate posturile, dînd îndrumări, verificînd pe parcurs calitatea lucrărilor executate.

— Potrivit unei vechi tradiții, ne spune directorul stațiunii, și în acest an noi am organizat munca de reparații pe un flux de subansamble. De pildă, motorul, ambielajul, motorașul de pornire, chiulasa, puntea din spate și alte organe principale ale tractorului, constituie tot atîtea posturi specializate. Acordăm cea mai mare atenție calității lucrărilor, întrucît nu vrem să avem surprize în campaniile agricole. Și aceasta cu atît mai mult, cu cît în acest an avem de realizat un volum de lucrări echivalent cu 140 000 de hantri și cu un preț de cost de 59 lei per hantru.

Demn de reținut este felul în care se face aici aprovizionarea cu piese de schimb. N-ai să vezi venind la magazie pe fiecare mecanizator pentru a cere piesele ori materialele de care are nevoie. Treaba aceasta este făcută de un anumit om din cadrul fiecărui post de lucru, care ține legătura cu magazia și cu mecanicul controlor care întocmește și ține evidența devizelor de reparații.

Montajul este făcut de către două echipe speciale: una pentru motor, a doua pentru șasiu. În vreme ce motorul, bunăoară, este la rodaj, puntea din spate este gata pregătită. După rodaj, motorul este adus și cuplat și astfel tractorul este scos afară din atelier.

COSTUL REPARAȚIILOR ÎN CENTRUL ATENȚIEI

O deosebită grijă se acordă aici reducerii costului reparațiilor, obiectiv în realizarea căruia sînt interesați toți mecanizatorii. În acest scop la S.M.T. Turnișor se folosește pe scară largă metoda recondiționării diferitelor piese, cît și confecționarea în atelierul propriu a unor șuruburi, piulițe, garnituri, capace etc.

Intensificînd întrecerea socialistă, ce a fost organizată între posturi și echipe, vrednicii mecanizatori de la această unitate au izbutit să repare pînă la 1 ianuarie 109 tractoare, din cele 155 planificate, 126 de pluguri din 144 planificate, 58 din cele 79 de semănători de cereale, 19 din cele 29 semănători de porumb etc. Printre cei care s-au evidențiat la reparații, executînd lucrări de cea mai bună calitate, se numără Laurențiu Șercăianu, Leopold Leonbacher, Martin Gross, Ion Andrei, Gheorghe I. Gheorghe, Paul Radomir și alții.

Succese deosebite au dobîndit la executarea reparațiilor și S.M.T.-urile Făgăraș și Sighișoara, unde au fost reparate cea mai mare parte din tractoarele și mașinile agricole planificate. La S.M.T. Făgăraș, de pildă, a fost reparat peste 75 la sută din parcul de tractoare.

S.M.T. RUPEA ÎN URMĂ CU REPARAȚIILE

Cu toate succesele obținute de majoritatea S.M.T.-urilor din regiunea Brașov, în executarea reparațiilor mai sînt unele unități care trag în jos graficul pe regiune. Este, de pildă, cazul S.M.T.-ului Rupea, unde nu au fost reparate decît 55 de tractoare, din cele 106 planificate și numai circa jumătate din numărul mașinilor agricole. Aceasta în vreme ce sarcina era ca pînă la 31 decembrie să fie pus la punct cel puțin 70 la sută din întreg volumul de reparații fizic și valoric. Rămînerea în urmă de la S.M.T. Rupea se datorește slabei organizări a muncii, nefolosirii integrale și raționale a celor 8 ore de muncă zilnice. Conducerea stațiunii are datoria să grăbească ritmul executării reparațiilor luînd drept pildă S.M.T.-urile fruntașe în această acțiune.

Ce-i drept, la întîrzierea reparațiilor în unele unități a contribuit într-o oarecare măsură și faptul că Întreprinderea de aprovizionare O.C.A.T.M. nr. 5 din Brașov nu a asigurat S.M.T.-urile cu toate piesele de schimb de care au nevoie (lipsesc îndeosebi piese de schimb pentru tractoarele K.D.). Este de datoria întreprinderii de a aproviziona unitățile din raza de activitate cu toate cele necesare bunului mers al reparațiilor.

ION LEȘEANU

La Casa Agronomului din Hălchiu

E o zi de iarnă geroasă. Pomii de pe marginea șoselei sînt îmbrăcați într-o mantie albă, dantelată, care le dă parcă o înfățișare ireală, de basm. La ieșirea din comună, o clădire înaltă, cu etaj, îmi atrage atenția că am ajuns, în sfîrșit, la Casa Agronomului din Hălchiu.

Istoricul activității acestei instituții nu trebuie căutat în cine știe ce arhive prăfuite, căci Casa Agronomului regiunii Brașov a fost înființată abia în vara anului trecut. Este în primul rînd meritul organelor de partid și de stat că au dăruit lucrătorilor din agricultura socialistă a regiunii Brașov acest edificiu de instruire, perfecționare, de difuzare a experienței înaintate.

Așezarea acestei instituții în comuna Hălchiu nu a fost de fel, un fapt întîmplător. În comună există o gospodărie agricolă de stat și o gospodărie colectică, ambele unități puternic dezvoltate.

De asemenea, în apropiere se află Stațiunea experimentală Măgurele, S.M.T. Hărman, precum și alte unități agricole socialiste unde cursanții veniți la consfătuirile Casei Agronomului pot participa la lucrări și demonstrații practice. De la 23 August 1962, cînd a fost inaugurată și pînă la sfîrșitul anului, Casa Agronomului din Hălchiu a găzduit 9 consfătuiri la care au luat parte 411 lucrători din agricultura regiunii Brașov. Pentru un interval de cîteva luni este, fără îndoială, un rezultat meritoș. Au avut loc consfătuiri în problemele însămînțării artificiale la oi, dezvoltării legumiculturii în unitățile din regiune, cu brigadierii zootehnici din G.A.C. în legătură cu creșterea și alimentația animalelor, cu contabilii G.A.C. în legătură cu organizarea evidenței în unitățile tinere precum și cu îngrijitorii-mulgători din gospodării colective.

Unele amănunte despre aceste consfătuiri mi le-a dat tov. inginer Vasile Orza, directorul Casei Agronomului.

— În primul rînd, noi credem că o consfătuire cu adevărat eficientă cere cel puțin un program minim de o săptămînă. Trebuie să avem în vedere faptul că pe lîngă lecțiile predate avem și aplicații practice în diverse unități care cer 1-2 zile. De exemplu, am mers cu tehnicienii de la însămînțări artificiale la centrul de la Prejmer și la gospodăriile colective din Hălchiu și Satul Nou. Lucrătorii din legumicultura veniți la consfătuire au făcut aplicații practice la gospodăria colectivă din localitate, la G.A.S. Codlea și la G.A.C. Codlea, unde au putut vedea cum se lucrează în sere, în cîmp, au cunoscut probleme legate de irigarea legumelor, regim și metode de irigare, cultura roșiilor și castraveților în sere etc. Cu brigadierii zootehnici s-au făcut aplicații practice la gospodăria colectivă din Bod care are o bună experiență în organizarea taberelor de vară și efectuarea mulsului mecanic, la cea din Hărman în ce privește îngrijirea tineretului porcin și îngrășarea industrială.

— S-au conturat unele metode noi în organizarea și desfășurarea consfătuirilor? l-am întrebat pe tov. inginer Orza.

— Credem că am făcut ceva în această direcție. Bunăoară, cînd timpul nu a permis o vizită în cîmp, sau unele culturi fuseseră recoltate, am invitat brigadieri din Hălchiu să vorbească despre experiența lor. Am întrebuințat, de asemenea, și metoda referatelor prezentate chiar de cursanți veniți la consfătuire, despre munca, experiența lor și a unităților din care fac parte. Bunăoară, contabilii veniți aici au discutat cu folos pe marginea referatelor altor tovarăși de-ai lor despre felul cum au muncit pentru realizarea controlului preventiv în unitățile lor.

Nu neglijăm nici sprijinul pe care ni-l poate da filmul documentar agricol, a subliniat tovarășul Orza. Cu sprijinul întreprinderii cinematografice regionale prezentăm cicluri de filme documentare, jurnale agricole, apoi pe marginea lor organizăm discuții. Folosim, de asemenea, diafilmele în sprijinul unor conferințe.

— Cine sînt lectorii care vă ajută în desfășurarea întregii activități?

— Sînt oameni direct din producție care fac această muncă cu dragoste, pasiune și convingere, cărora le datorăm foarte mult căci fără ei

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. a 4-a)

S-au angajat să depășească planul de producție

Dezbătînd sarcinile de plan pe acest an o mare parte din mecanizatorii de la S.M.T. Gura Ialomiței, raionul Fetești, s-au angajat să depășească planul de producție. Astfel, șeful de brigadă Radu Drăgan, care lucrează pe terenurile gospodăriei colective din comuna Luciu, s-a angajat să depășească planul de 9.031 hantri, cu încă 400 de hantri și să facă economii la carburanți și piese în valoare de 5.850 lei. Asemenea angajamente și-au luat și ceilalți mecanizatori printre care se numără Dumitru Anghel și Toma Ezeanu.

Totalizate pe întreaga stațiune, angajamentele luate de mecanizatori prevăd depășirea planului anual de producție cu 2.400 hantri, reducerea prețului de cost cu 1 leu per hantru, creșterea productivității muncii cu 4 la sută.

CONSTANTIN BANCIU
corespondent

Grijă față de livezi

Pentru buna desfășurare a acțiunii de combatere a dăunătorilor la pomii fructiferi, consiliul agricol raional Caransebeș a luat măsuri ca în raion să funcționeze trei centre de combatere a dăunătorilor în localitățile pomicole dezvoltate. Au fost revizuite utilajele și întreaga aparatură pentru stropit. S-au adus materialele necesare combaterii dăunătorilor, precum și 87 tone de ulei horticol.

Pînă în prezent cele trei brigăzi de la S.M.T. Zăgujeni, ca și cele 17 echipe formate în satele raionului, au stropit mai bine de 240.000 pomi. La gospodăria colectivă din satul Obreja, de pildă au fost stropiți 35.000 pomi fructiferi, iar la gospodăria colectivă din satul Cîrja 11.000 pomi.

În raionul Caransebeș vor fi stropiți în această perioadă aproape 800.000 de pomi fructiferi.

NICOLAE PÎRVU
corespondent

Bucurie mare în casa colectivistului Gh. Petre din comuna Chiajna, regiunea București. Și pe bună dreptate: în casa lui pătrunde încă una din cuceririle civilizației moderne. După ce a primit o parte din bani în contul zilelor-muncă efectuate în anul 1962, el s-a dus împreună cu soția la unul din magazinele de specialitate și a cumpărat un televizor din cele mai noi tipuri. Iată-l acum instalîndu-l, în prezența cîtorva vecini, într-una din camerele locuinței sale.

O LATURĂ IMPORTANTĂ A ACTIVITĂȚII DE PRODUCȚIE ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE

Justa normare și retribuire a muncii colectiviștilor

— Din experiența gospodăriei agricole colective „1907", comuna Vlăsinești, raionul Săveni —

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de producție în gospodăriile colective, normarea și retribuirea muncii colectiviștilor prezintă o deosebită însemnătate. Prin stabilirea unor norme de muncă cît mai corespunzătoare condițiilor concrete de lucru din fiecare unitate, acordind atenție neslăbită cheltuirii cu chibzuință a fondului de zile-muncă, gospodăriile colective asigură participarea permanentă și entuziastă la lucru a colectiviștilor, dezvoltarea continuă a avuției obștești și creșterea valorii zilei-muncă.

Pe măsură ce colectiviștii cîștigă experiență în producție, pe măsura creșterii gradului de mecanizare și a ușurării condițiilor de muncă a oamenilor, se înmulțesc și propunerile de așezare mai judicioasă a normelor de muncă; adunările generale hotărăsc la fiecare început de an, pe baza normelor recomandate, modificarea unor norme dovedite necorespunzătoare în anul precedent.

Printre unitățile care au cîștigat o bogată experiență în normarea și retribuirea muncii colectiviștilor se află și gospodăria agricolă colectivă „1907" din comuna Vlăsinești, regiunea Suceava. An de an, colectiviștii de aici au hotărît așezarea mai judicioasă a unor norme de lucru, au trecut la aplicarea unor norme proprii pentru munca în ateliere, și-au propus să experimenteze norme noi mai stimulatorii în sectorul creșterii animalelor de producție.

Redăm în pagina de față unele aspecte din activitatea de normare și retribuire a muncii la gospodăria colectivă din Vlăsinești.

Prin experiență îndelungată

În septembrie anul trecut, gospodăria noastră colectivă a împlinit 10 ani de activitate. În acest răstimp, ea s-a dezvoltat mult economic și organizatoric. La o suprafață de teren de 2.450 de hectare averea obștească a ajuns, la sfîrșitul anului 1962, la aproape 7 milioane de lei. Ca urmare a sprijinului permanent de care ne-am bucurat din partea partidului și statului nostru și datorită muncii harnice a colectiviștilor, an de an pămîntul gospodăriei a dat rod tot mai îmbelșugat. Anul trecut, bunăoară, în condiții de climă destul de neprielnice, am

obținut în medie la ha de pe suprafața de 653 de ha., cîte 3.150 kg. porumb boabe. Producții bune am obținut, de asemenea, și la grîu, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr. Am încheiat anul 1962 cu rezultate bune și în sectorul creșterii animalelor. Avem peste 730 taurine din care 370 vaci și juninci montate, 520 de porcine, 2.300 ovine. Din valorificarea pe bază de contract a unor mari cantități de produse vegetale și animale, am realizat anul trecut un venit bănesc de peste 3.800.000 de lei.

Sînt rezultate cu care colectiviștii noștri au tot dreptul să se mîndrească. Ele au fost obținute prin muncă perseverentă, pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planurile de producție anuale.

Cu foarte rare excepții, producțiile la hectar, veniturile bănești, sporirea efectivelor de animale, într-un cuvînt tot ce ne-am propus prin planul de producție să îndeplinim, a stat în centrul atenției fiecăruia dintre noi.

În legătură cu aceasta vreau să subliniez însemnătatea cu totul deosebită pe care o are normarea cît mai corespunzătoare a muncii colectiviștilor în scopul mobilizării lor la îndeplinirea sarcinilor de producție. Ca și altor gospodării colective, și gospodăriei noastre îi sînt de mult folos normele orientative de muncă și retribuire ce ne-au fost recomandate.

Dar normele recomandate nu pot, firește, să prevadă în toate amănuntele condițiile concrete de muncă din fiecare gospodărie colectivă.

Sînt cazuri cînd o normă considerată bună într-o gospodărie, nu este corespunzătoare condițiilor din alta. De aici preferința unor colectiviști pentru anumite lucrări și evitarea altor munci cu normă de retribuire necorespunzătoare. Sînt, de asemenea, cazuri cînd, în aceeași gospodărie, o normă corect aplicată într-un an, să nu mai corespundă în anul următor.

După părerea mea, cunoașterea normelor de muncă și de retribuire și așezarea lor cît mai corectă sînt îndatoriri dintre cele mai importante ale conducerii unei gospodării colective. Altminteri se pot ivi situații cînd, ori rămîn neexecutate lucrări absolut necesare, din cauza că sînt greșit normate, ori se face risipă de zile-muncă la lucrări mai ușoare, dar retribuite cu un număr exagerat de zile-muncă.

În primul caz, obținerea unei producții cît mai mari este periclitată, iar în al doilea, risipa de zile-muncă duce la scăderea valorii zilei-muncă. După cum se vede, în ambele cazuri paguba e atît a gospodăriei cît și a colectiviștilor.

În anii trecuți, asemenea cazuri au fost și în gospodăria noastră. Cu sprijinul organizației de partid și al colectiviștilor fruntași noi am urmărit și urmărim permanent normarea cît mai corectă a muncii colectiviștilor, fapt care contribuie mult la participarea regulată la muncă a acestora și la executarea unor lucrări de calitate. În gospodăria noastră, în fiecare an, întocmirea proiectului de plan de producție ce urmează să fie supus adunării generale a colectiviștilor începe cu discutarea normelor de muncă. Acolo unde este cazul, pe baza experienței anilor precedenți, se propun modificări în normarea muncii.

Este important ca modificările ce se fac să contribuie la cheltuirea cît mai chibzuită a fondului de zile-muncă, să fie evitată risipa de zile-muncă.

Dintre exemplele pe care le pot da în această privință mă voi opri la cîteva. Pînă în 1961, fiecare din cele trei sau patru prășite manuale era retribuită la fel: pentru prășit peste tot și rărit 0,12 ha., atribuiam 1,25 zile-muncă. Dar este limpede că prășila a III-a, de exemplu, se execută mai ușor decît celelalte două, iar răritul nu se mai face. De aceea, adunarea generală a gospodăriei a hotărît ca la o retribuire de 1,25 z.m. să se fixeze norma de 0,14 ha. în loc de 0,12 ha. Un alt exemplu. Pentru aruncat în car 1.800 de snopi și greblat în urma clăilor se recomandă retribuirea cu 1,25 z.m. Condiția care se pune este ca fiecare snop să cîntărească 6-8 kg. Pe la noi însă, pentru a fi manipulați ușor, nu se fac snopi mai grei de 5 kg. Ținînd seama de aceasta, am luat hotărîrea ca la o retribuire de 1,25 z.m. norma de muncă să fie de 2.000 de snopi. Tot așa am modificat și alte norme. Bunăoară, la cositul porumbului verde, de nutreț, acordăm 1,75 zile-muncă pentru 0,35 ha. cosit în loc de 0,30 ha. Aceasta din cauză că plantele fiind fragede se cosesc mai ușor decît alte culturi. Am avut și cazuri, însă mai puține, cînd norma de muncă a fost micșorată. Spre exemplu, ținînd seama de relieful deluros al terenului nostru, am hotărît ca transportul apei cu căruța, în butoaie, pe distanța de 2 km. să se retribuie cu 1,25 zile-muncă, la cantitatea de 5.000 litri în loc de 7.000; aceeași retribuire se face pentru 4.000 de litri în loc de 5.000 pe distanța între 2-5 km.

Pentru cele mai multe modificări, am avut însă în vedere așezarea normelor în așa fel încît să economisim zile-muncă ținînd seama de condițiile noi, mai bune în care lucrează colectiviștii. Amintesc că datorită executării de către S.M.T. a unui volum de lucrări de la an la an tot mai mare și mai variat, lucrările manuale ce se execută de colectiviști sînt mai ușoare decît în anii trecuți. Prășitul, spre exemplu, se face într-un teren curat de buruieni și nu pretinde același efort ca în urmă cu cîțiva ani.

Noi vom acorda și în viitor atenție deosebită normării cît mai corespunzătoare a muncii colectiviștilor astfel ca aceștia să fie cointeresați în participarea regulată la munca obștească și la sporirea continuă a producției.

ION LEBADA
președintele gospodăriei

ÎN PROPORȚIE JUSTĂ

Dacă comparăm numărul de zile-muncă atribuite personalului de conducere și administrativ cu 7-8 ani în urmă, cu cele cheltuite în 1962 pentru aceleași munci, vedem că acum, această cheltuială reprezintă un procent foarte mic față de totalul zilelor-muncă cheltuite. Bunăoară, în 1959, pentru muncile de conducere și administrative au fost cheltuite 2.452 z.m. din 48.236 z.m. total cheltuite, adică circa 5 la sută; în anii următori, procentul a fos mereu mai mic, ajungînd ca în 1962, pentru aceste munci să se cheltuiască 3.892 z.m. din 190.374 z.m. total cheltuite, adică doar 2 la sută.

La indicația comitetului raional de partid, organizația de bază din gospodăria noastră a privit problema folosirii cu economie a zilelor-muncă în general și a celor pentru personalul de conducere în special, cu răspunderea cuvenită.

Pe lîngă aspectul economic, această problemă are și un pronunțat caracter politic. Firește că pentru munca de răspundere pe care o desfășoară, președintele, vicepreședintele și alți tovarăși din conducere au dreptul să primească un anumit spor de zile-muncă față de un colectivist dintr-o brigadă sau echipă. Dar ar fi nejust ca între retribuirea colectiviștilor din conducerea gospodăriei și a celorlalți să existe o disproporție nejustificată.

După cum se știe, această problemă a fost subliniată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962. Cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej au mers la inima colectiviștilor noștri. La propunerea organizației de partid, imediat după sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, consiliul de conducere al gospodăriei a luat în dicuție problema reducerii numărului de zile-muncă atribuite personalului de conducere și administrativ. Adunarea generală a gospodăriei a aprobat propunerea noastră și în loc de 4.571 zile-muncă cîte fuseseră planificate la începutul anului, s-a hotărît numai 3.850 zile-muncă.

Înainte de toate am ținut seama că nu în tot cursul anului sarcinile de producție ale tovarășilor din conducerea gospodăriei sînt la fel de mari. Firește că munca brigadierilor este mai ușoară iarna, cînd muncile în cîmp se împuținează, tot așa cum mai puțin au de lucru, mai ales în lunile februarie și martie, contabilii gospodăriei. Mai mic este, în perioada de iarnă, și volumul de muncă al președintelui și vicepreședintelui. Retribuirea muncii tuturor acestor tovarăși în perioada de iarnă se face cu un număr mai mic de zile-muncă decît în restul anului. În total, președintele a primit anul trecut 614 zile-muncă față de 754 cît se planificase inițial, vicepreședintele 460 — cu 155 zile-muncă mai puțin față de planificare etc.

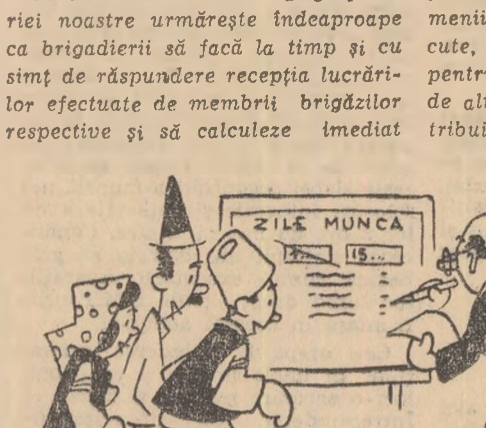
Păstrarea unei proporții juste în retribuirea muncii colectiviștilor, ținînd seama de cantitatea și calitatea muncii depuse, de răspunderea ce revine fiecăruia în activitatea obștească, grija pentru folosirea cît mai chibzuită a fondului de zile-muncă, vor sta și pe viitor în atenția organizației de partid și a consiliului de conducere al gospodăriei noastre, astfel ca fiecare colectivist să fie convins de rostul și însemnătatea muncii sale în sporirea continuă a avuției obștești și, pe această bază, a creșterii propriului său nivel de trai.

PETRE CRICLEVIȚ
secretarul organizației de bază P.M.R.

La fiecare 15 zile

O dată stabilite normele de lucru și retribuirea lor în zile-muncă, este foarte important să se țină o strictă evidență a zilelor-muncă cheltuite. Oricînd colectiviștii trebuie să aibă posibilitatea cunoașterii numărului de zile-muncă efectuate de ei, dacă munca le-a fost corect prețuită.

Consiliul de conducere al gospodăriei noastre urmărește îndeaproape ca brigadierii să facă la timp și cu simț de răspundere recepția lucrărilor efectuate de membrii brigăzilor respective și să calculeze imediat

zilele-muncă la care oamenii au dreptul pentru o lucrare sau alta. Cel puțin o dată pe săptămînă, brigadierul trebuie să înscrie în carnetul fiecărui colectivist zilele-muncă pe care acesta le-a efectuat. Așa cum prevede statutul, la fiecare 15 zile, pe panourile de la sediu, contabilitatea afișază zilele-muncă făcute de colectiviști, dînd astfel posibilitate oamenilor să verifice dacă le-au fost luate în evidență toate zilele-muncă efectuate de ei.

La prima vedere, operația de afișare la vreme a listelor cu zile-muncă e un lucru de mică importanță. În realitate nu este însă așa. În fața panourilor se încing vii discuții, oamenii își compară zilele-muncă făcute, prilejuind astfel un stimulent pentru o muncă tot mai spornică. Pe de altă parte orice greșeală în retribuirea muncii poate fi din vreme observată și îndreptată, contribuind mult la menținerea unei atmosfere sănătoase, de încredere, între colectiviști.

Amintesc că anul trecut, în gospodărie, s-au cheltuit peste 190.000 de zile-muncă. În aceste condiții, chiar și nouă, la contabilitate, ne-ar fi venit foarte greu să încheiem la timp situațiile cu repartiția producției și celelalte documente, dacă nu am fi ținut în tot timpul anului o evidență strictă a cheltuielilor de zile-muncă.

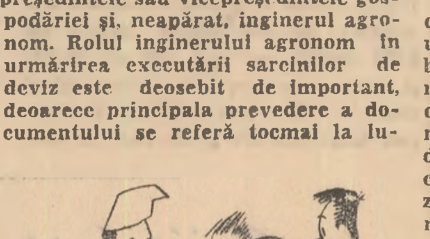
CONSTANTIN ȚIGHILIU
contabil principal

DEVIZUL DE LUCRĂRI, DOCUMENT IMPORTANT

Una din primele operații pregătitoare a activității de producție pentru anul ce urmează constă în întocmirea devizelor de lucrări în sectorul vegetal. Este o lucrare pe care noi o facem cu regularitate de cîțiva ani timp în care ea s-a dovedit foarte utilă pentru bunul mers al muncii.

Așa cum arată și numele, devizul de lucrări fixează în amănunt principalele prevederi ale planului de producție la o cultură sau alta. Astfel întocmim, separat, deviz pentru culturile de grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. In el precizăm, pe baza planului de producție al gospodăriei, lucrările agrotehnice ce urmează să fie aplicate culturii respective pentru realizarea producției planificate, cheltuiala de zile-muncă aprobată de adunarea generală, locul unde este amplasată cultura și care anume brigadă poartă răspunderea pentru cultura respectivă.

Intrucît devizul de lucrări reprezintă o parte a planului de producție, se înțelege că realizarea prevederilor lui înseamnă respectarea sarcinilor de plan. Cu controlul îndeplinirii lucrărilor prevăzute în deviz se ocupă președintele sau vicepreședintele gospodăriei și, neapărat, inginerul agronom. Rolul inginerului agronom în urmărirea executării sarcinilor de deviz este deosebit de important, deoarece principala prevedere a documentului se referă tocmai la lucrările agrotehnice, adică la ceea ce reprezintă principalul în munca agronomului. Prin deviz, conducerea gospodăriei are posibilitatea să urmărească în orice moment dacă normarea muncii se face corect, conform hotărîrii adunării generale, și dacă brigadierii aplică just retribuirea prevăzută.

In ce-i privește pe brigadieri, aceștia își desfășoară activitatea și urmăresc îndeplinirea planului pe baza unui document intitulat „Sarcinile de producție ale brigăzii". Spre deosebire de deviz, care se referă numai la o anumită cultură, acest din urmă document cuprinde toate culturile ce au fost atribuite brigăzii respective. El cuprinde, de asemenea, producțiile planificate la hectar și total pe o cultură sau alta, cheltuiala de zile-muncă planificată, termenele de executare a unei anumite lucrări, mijloacele ce urmează să fie folosite la executarea lucrărilor.

Amîndouă aceste documente se întocmesc cu cîteva luni înainte de începerea muncii în cîmp ceea ce dă putința colectiviștilor să-și cunoască din vreme îndatoririle de producție și retribuirea ce li se cuvine. Faptul acesta contribuie mult la mobilizarea oamenilor pentru realizarea tuturor prevederilor planului de producție și a producțiilor planificate.

MARCEL BORO
inginer agronom

Cum am obținut 2.000 kg. de mazăre la hectar

Mazărea — după cum se știe — este o plantă foarte valoroasă pentru hrana animalelor. Prin conținutul ridicat în substanțe nutritive digestibile, mazărea introdusă în rațiile furajere influențează în bună măsură mărirea producției de lapte, carne etc.

Pornind de la faptul că și în gospodăria noastră se simțea nevoia îmbunătățirii structurii bazei furajere, noi am cultivat în 1962, suprafața de 44 de hectare cu mazăre, pentru care am destinat un teren argilos situat în pantă, teren nemecanizabil. Recolta obținută a fost de 2.010 kg de mazăre la hectar, **cea mai mare producție din raionul Huși.** În puține cuvinte, iată cum am lucrat noi:

În primul rînd, terenul a fost arat adînc din toamnă cu atelajele, fiind lăsat peste iarnă în brazdă crudă. Primăvara, imediat ce terenul s-a zvîntat, am intrat cu atelajele și am executat o arătură superficială executînd și o lucrare cu grapa pentru a se evita pierderea apei din sol prin evaporare. Ținînd seama că mazărea pentru germinație are nevoie de umiditate și nu este pretențioasă, față de căldură (putînd germina și la 1°C) am executat însămînțatul între 20 și 25 martie. Această lucrare am făcut-o cu mașinile tractate de animale. Pe 19 hectare am folosit sămînța din soiul **Vorvote**, iar pe 25 de hectare soiul **Victoria**. Sămînța de bună calitate a fost tratată cu sulfură de carbon (în cantitate de 1 kg la 1.000 de kg de mazăre) pentru a se combate gărgărițele.

La însămînțare am dat cîte 160 de kg de mazăre la hectar, la o adîncime de 7—8 cm. Mazărea a răsărit uniform, avînd o densitate foarte bună. După răsărire, a căzut o ploaie și terenul a prins crustă. Îndată ce am observat acest lucru am executat un grăpat ușor, înlesnind creșterea plantelor.

Înainte ca mazărea să înflorească, colectiviștii au făcut o plivire manuală, eliminînd din lan buruienile care constituiau un pericol de înăbușire a plantelor, și ar fi influențat asupra înfloririi.

O operație deosebit de dificilă la cultura mazărei o constituie recoltarea. (Mazărea nerecoltată la timpul optim se scutură foarte repede producîndu-se pierderi însemnate de boabe). De aceea, noi am executat această lucrare la timp, recoltînd dimineața cînd păstăile erau jilave, iar în unele sole am continuat să recoltăm și în timpul nopții. Recoltatul s-a făcut prin smulgere și prin cosire. Am obținut de pe 25 de hectare, la soiul **Victoria**, cîte 2320 kg. de mazăre la hectar, iar pe 19 hectare din soiul **Vorvote** aproape 1.700 kg. la hectar. Avînd o producție bună de mazăre la hectar, noi am livrat statului 33 de tone realizînd un venit de aproape 76.000 de lei.

Trebuie să menționăm că în afară de mazărea contractată am reținut pentru animalele gospodăriei și pentru sămînță peste 50 de tone de mazăre. De asemenea, am folosit vrejii care constituie un furaj foarte bun pentru taurine mai ales cînd sînt tocați și dați în amestec cu borhot de sfeclă.

Trăgînd învățăminte din experiența anului 1962 am prevăzut în planul de producție ca în acest an să dublăm suprafața cultivată cu mazăre, mai ales că vom avea și un număr sporit de animale.

NICOLAE BĂLAN
președinte

DUMITRU ROMAN
tehnician
la gospodăria agricolă colectivă Corni, raionul Huși

Tineri colectiviști la biblioteca căminului cultural din Vîișoara, regiunea Cluj

RECENZIE

Două noi contribuții la popularizarea problemei plantelor medicinale și aromatice în R.P.R.

Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum — prin Direcția Generală Plante Medicinale — a asigurat recent difuzarea a două lucrări în tiraj de masă, corespunzînd unor solicitări largi: „Plante medicinale din flora spontană" întocmită de C. Constantinescu și A. Agopian (164 pag.) și „Plantele medicinale în apărarea sănătății" de C. Constantinescu (120 pag.)

Apărute în condiții grafice bune, lucrările amintite mai sus aduc un aport de seamă la popularizarea unei bogății vegetale importante a țării noastre, cu rol bine definit în ocrotirea sănătății.

Studiul **„Plante medicinale din flora spontană"** se adresează nu numai cadrelor tehnice de specialitate, ci și tuturor acelora care se interesează sub o formă sau alta de problemă: botaniști, farmaciști, agronomi, cadre didactice etc. În lucrare sînt prezentate cele mai importante operațiuni în legătură cu recoltarea, uscarea și valorificarea plantelor medicinale precum și măsurile de ocrotire a florei spontane.

De asemenea sînt trecute — în ordinea alfabetică a celor mai uzitate denumiri populare, aproape o sută de specii ce cresc în flora noastră spontană și care sînt achiziționate, prelucrate și valorificate de către unitățile specializate ale cooperației de consum. Pentru fiecare specie se dau: denumirile populare în limbile romînă, germană și ungară precum și denumirea științifică; o scurtă descriere a plantei; tehnica recoltării și uscării, produsul medicamentos brut (drogul) și întrebuințările sale. Ilustrații în alb-negru sau în culori însoțesc fiecare specie.

Pentru ușurarea orientării cititorului în materialul expus sînt prezentați termenii botanici și denumirea plantelor studiate.

Strădania autorilor de a prezenta un minimum de cunoștințe botanice spre a ușura recunoașterea pe teren a plantelor, precum și accentul pus în lucrare pe condițiile de recoltare și uscare specifice, cu scopul obținerii unor droguri de bună calitate, corespunzătoare ca aspect și conținut, merită a fi relevate în mod aparte ca elementele principale care concură la însemnătatea practică, concretă a materialului prezentat.

În lucrarea **„Plantele medicinale în apărarea sănătății"** este prezentată, într-un limbaj de popularizare, importanța plantelor medicinale în tratamentul diferitelor boli. În introducere sînt scoase în evidență succesele sectorului de plante medicinale din țara noastră în anii regimului de democrație populară. În continuare, după un scurt istoric al folosirii plantelor medicinale, sînt descrise diferitele procedee de preparare a drogurilor (infuzie, decocție, macerație, tincturi, digestie etc.). În partea a doua sînt prezentate succint principalele plante medicinale ce cresc spontan ori sînt cultivate în țara noastră, insistîndu-se cu precădere asupra importanței și utilizărilor terapeutice ale drogurilor respective. Sînt date, de asemenea, o serie de îndrumări practice privind modul de folosire.

Partea finală a lucrării cuprinde descrierea după ultimele date științifice, a ceaiurilor și altor preparate din plante medicinale, ale căror formule sînt aprobate de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale.

La fiecare ceai medicinal se menționează formula, indicațiile terapeutice, modul de preparare și întrebuințare.

Toate acestea ajută la familiarizarea cititorilor cu modul just de întrebuințare a produselor medicamentoase de origine vegetală, înlăturînd posibilitatea unei folosiri eronate.

Scrise la un nivel accesibil, lucrările atacă într-un limbaj concis, diferitele aspecte ale problemei plantelor medicinale și constituie astfel o realizare binevenită în acțiunea de popularizare a unor resurse vegetale de care țara noastră dispune din plin și care sînt tot mai mult solicitate în terapeutica modernă.

A. LAZA

RECOLTE BOGATE DE STRUGURI

— Un succes al gospodăriei de stat Odobești —

Perspective de viitor

Gospodăria de stat Odobești a realizat anul trecut, de pe suprafața de 1.502 hectare de vie pe rod, o producție medie de 12.920 kg struguri, față de 9.576 kg la hectar cît a fost sarcina de plan. Aceasta înseamnă că angajamentul luat de colectivul de muncă al gospodăriei noastre în fața sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din 27—30 aprilie 1962, de a obține în 1962 cîte 10.000 kg struguri la hectar, a fost depășit cu 2.920 kg de struguri la hectar; prețul de cost a fost redus sub cel planificat cu 0,09 lei per kg., așa că prețul unui kg de struguri a scăzut la un leu.

Rezultatele obținute pînă în prezent au un caracter mobilizator pentru colectivul nostru și ne îndeamnă ca în planurile noastre de viitor să dovedim și mai multă îndrăzneală.

Că putem merge mereu înainte cu sporirea producției de struguri la hectar, ne-o spun tot rezultatele obținute în 1962. De pildă, secția a III-a din cadrul gospodăriei noastre a obținut în medie, de pe cele 239 hectare cu vie pe rod, 16.511 kg struguri la hectar, iar secția a II-a, condusă de inginerul Toma Leca, de pe suprafața de 227 hectare a realizat în medie 16.386 kg struguri la hectar.

Cunoscînd priceperea și puterea de muncă a oamenilor, precum și gradul de refacere a viilor, sîntem îndreptățiți să afirmăm că pînă în anul 1967, vom putea realiza o producție medie de 16.000 kg struguri la hectar pe întreaga suprafață. În acest scop, vom spori ritmul plantărilor de la 100 hectare anual cît ne propusesem inițial, la 140—150 hectare, iar pînă în anul 1965, în cadrul viilor care nu fac obiectul defrișărilor se vor completa toate golurile existente, mărind astfel densitatea butucilor la hectar. Tot pînă în anul 1965, actualele vii care nu vor fi defrișate și sînt susținute pe araci, precum și plantațiile tinere nepuse pe spalier, vor fi susținute de spalieri de lemn și de beton. În următorii doi ani, toate terenurile neproductive ca: mărăcinișuri, coaste acoperite cu tufăriș și altele, în suprafață de circa 100 hectare, din perimetrul gospodăriei noastre, vor fi defrișate și apoi plantate cu viță de vie altoită. În cadrul secțiilor a III-a Odobești și a V-a Jariștea se vor iriga 200 hectare de vie.

Pentru îndeplinirea sarcinilor de producție ce revin gospodăriei în următorii ani, vom continua să aplicăm cele mai corespunzătoare metode agrotehnice (muncile vor fi făcute la timpul optim, vom aplica prașilele și stropirile de cîte ori va fi necesar etc.).

Prin condițiile materiale de care dispunem, prin acele care se vor mai crea, cît și prin munca pe care o vom depune, vom spori în cît mai mare măsură producția de struguri la hectar, dînd vinuri de cît mai bună calitate și contribuind astfel la îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului, în ce privește înflorirea viticulturii din patria noastră.

CONSTANTIN CARA
directorul gospodăriei

Vedere din via gospodăriei

Pe scurt

• *G.A.S. Odobești a participat cu vinurile sale la concursuri și expoziții internaționale obținînd numeroase medalii. La concursul internațional de la Lublijana din 1957 a obținut două medalii de argint. La concursul internațional de la Viena din 1956 a obținut medalia de argint, iar la concursul național din 1961 gospodăria a primit 3 medalii de aur și 13 de argint.*

Oameni harnici

Era la sfîrșitul lunii decembrie 1962. Sala de festivități a gospodăriei de stat Odobești era tixită de oameni. Pe fețele celor prezenți la ședință se putea citi bucuria muncii încununate de succese deosebite. Căci nu e puțin lucru să realizezi în medie, de pe 1.502 ha, o producție de 12.920 kg struguri la ha, să depășești deci producția medie planificată cu 3.350 kg struguri la ha și să dai statului un beneficiu de circa 17.000.000 lei.

Aceste pilduitoare realizări sînt rodul muncii oamenilor crescuți, educați de partid, care s-au ridicat o dată cu unitatea în care lucrează, și la care țin ca la propria lor familie. În ședința aceea de sfîrșit de decembrie se analiza tocmai munca acestor vrednici lucrători, se scoteau în evidență metodele folosite de ei, erau evidențiați fruntașii.

Dar ședința nu s-a rezumat numai la atît. Ea a avut drept scop și discutarea sarcinilor ce revin gospodăriei în 1963.

A vorbit despre aceasta tov. Constantin Cara, directorul gospodăriei El a arătat simplu, gospodărește, pornind de la realități, de la posibilitățile existente, exprimînd convingerea tuturor lucrătorilor gospodăriei, că și în 1963 producția de struguri va fi sporită, că beneficiul anual nu va fi mai mic decît cel din anul care s-a încheiat.

— În urma consultărilor pentru noul plan de producție cu șefii de secții și cu brigadierii, a spus printre altele tov. Cara, cred că în 1963 putem ca de pe cele 1510 ha vie pe rod, să obținem în medie o producție mai mare decît cea care a fost planificată.

Ropotele de aplauze din sală confirmau aprobarea unanimă a celor prezenți.

Apoi s-a ascultat planul de producție pentru fiecare secție și brigadă în parte.

Au început discuțiile.

Inginerul Toma Leca, șeful secției a II-a, a arătat că cifrele de plan sînt mobilizatoare, că priceperea și hărnicia muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, chezășuiesc nu numai îndeplinirea sarcinilor de plan, ci și depășirea acestora. În numele secției, el s-a angajat ca de pe cele 276 ha cu vii pe rod să obțină 13.300 kg struguri în medie la hectar, în loc de 12.886 kg cît prevede planul secției.

Cuvinte care reflectă de asemenea un înalt simț de răspundere a rostit și brigadierul Petre Andraș. El s-a angajat să realizeze în medie de pe cele 55 ha, 15.000 kg struguri la ha, în loc de 14.000 kg, producția planificată. Au vorbit apoi brigadierii Gheorghe Savin și Dumitru Cristea care și-au luat angajamente ce prevăd depășirea producției planificate de 16.000 kg struguri la ha.

Producții sporite, dar nu cu orice preț de cost, ci la un cost care să fie cît mai scăzut. Cu aceste gînduri și-au început harnicii lucrători ai gospodăriei de stat Odobești munca în anul 1963, dornici ca unitatea lor să fie mereu un frumos exemplu de unitate socialistă fruntașă.

ION GHEORGHIU

Cum am obținut 22.281 kg struguri la hectar

In cursul anului 1962 brigada nr. 14 pe care o conduc și-a desfășurat activitatea pe o suprafață de 32,3 hectare vie pe rod și 27 hectare teren neproductiv — care în primăvară s-a plantat cu viță altoită.

Suprafața cu vie pe rod a brigăzii este situată în pantă, la poalele pădurii Beciu, pe un sol brun-roșcat de pădure. Din suprafața de 32 hectare — 14 hectare sînt vii tinere, de 4-6 ani. Soiurile predominante sînt: Fetească albă, Furmint, Riesling și soiuri de masă Chasselas. Producția medie de struguri planificată în anul trecut a fost de 11.600 kg struguri la hectar. Este cunoscut faptul că pentru a obține producții mari trebuie să aplici la timp, și în bune condiții întreg complexul de măsuri agroviticole. Una din preocupările noastre de seamă a fost completarea golurilor. In anul 1959, în via brigăzii nr. 14 exista un procent de 28 la sută goluri. Această situație a făcut ca să întocmesc o strictă evidență a butucilor pe rînduri și parcele — evidențiind în același timp și sălbaticul (butucii de port-altoi). Cunoscînd butucii de port-altoi pe rînd și pe parcelă, mi-a fost ușor să trec la altoitul lor. Butucii bătrîni și mai degenerați de port-altoi au fost folosiți ca material în vederea aprovizionării cu coarde port-altoi pentru altoit la masă în uscat. Butucii de port-altoi existenți mai tineri și mai viguroși au fost tăiați în ras, iar la plivitul lor s-au lăsat cîte 4-6 lăstari.

Lăstarii mai viguroși au fost altoiți în verde (prin copulație). După legatul altoilor, lăstarii altoiți au fost mușuroiți în vederea înrădăcinării. Toamna după căderea frunzelor, altoii înrădăcinați au fost recoltați prin suprimare de la butuci, iar un singur altoi viguros a fost lăsat la butuc și prăbușit. Prin acest procedeu am înlocuit butucii sălbatici cu vițe altoite și în plus am mai recoltat și cîte 4-5 butași altoiți care au fost plantați în goluri. Acest procedeu este avantajos prin faptul că se obțin vițe altoite la un preț de cost foarte scăzut, iar butucii de port-altoi sînt înlocuiți prin altoire sigură și totodată obținem vițe altoite în plus, cu care completăm golurile din parcelele cu soiuri dorite.

Folosind această metodă, și completînd golurile prin vițe altoite și butași înrădăcinați, am reușit ca să reducem golurile la 8 la sută goluri care în cursul anului 1963 vor fi lichidate complet.

In toamna anului 1961 am executat arături adînci pe întreaga suprafață, la o adîncime de 18-20 cm. Datul afară cu furca s-a făcut în primăvara anului 1962 imediat după topirea zăpezii, și a durat o singură zi. In felul acesta am înlăturat pierderea ochilor prin clocire. Lucrarea a început și s-a terminat în ziua de 29 martie.

Inainte de începerea lucrărilor de tăiat s-au făcut determinări pentru stabilirea ochilor morți pe parcele și soiuri, în vederea compensării acestor ochi. O dată cu executarea tăiatului, s-a asigurat încărcătura de ochi normali pe butuc în funcție de soi, vigoare și fertilitatea solului. Media încărcăturii la butuc a fost de 120-160 ochi. In afară de încărcătura normală de ochi, la tăiere s-au lăsat și formațiuni de rod din copilii crescuți pe corzile de un an, tăindu-se la 2-3 ochi. In felul acesta, s-a obținut un spor de producție pe lăstarii dați din copili și s-a protejat ochiul de iarnă situat la baza copilului care s-a dovedit a fi cel mai fertil. Tăiatul și cercuitul s-au executat pînă la începerea înmuguritului. Această lucrare a început la 30 martie și s-a terminat la 15 aprilie. La tăiat s-a ținut seamă ca acolo unde sînt goluri, să se lase bice sau cordon aerian. O dată cu executarea arăturilor adînci de primăvară, s-au încorporat în sol îngrășăminte organice și chimice, revenind pe hectar 500 kg. superfosfat și 200 kg. azotat de amoniu, precum și 20 tone îngrășăminte organice. Trebuie subliniat că acolo unde s-au administrat îngrășăminte organice, superfosfat și în mod special azotat de amoniu în faza de creștere a boabelor de struguri s-au obținut producții destul de frumoase. De exemplu:

Nr. parcelei	Suprafața	Varietatea	Producția obținută
18	10 869 mp.	Chasselas	31,42 tone
20	15 842 mp.	Chasselas	48,2 tone
26	15 000 mp.	Riesling	41,34 tone

Din observațiile noastre am constatat că ciupitul lăstarilor, prin suprimarea vîrfului meristematic cu 3-5 zile înainte de înflorit, a avut un efect pozitiv asupra măririi producției la hectar.

Lucrarea s-a executat pe întreaga suprafață, prinzîndu-se momentul optim de efectuare a ei, în funcție de însușirile biologice ale soiurilor. La timpul optim s-au executat și celelalte lucrări în verde ca: plivitul, copilitul, legatul lăstarilor și cîrnitul.

Lucrările solului au fost executate ori de cîte ori a fost nevoie. In mod special după fiecare ploaie s-a distrus crusta formată la suprafața solului cu prășitoarele cu tracțiune animală.

Combaterea dăunătorilor și a bolilor a constituit o lucrare principală pentru obținerea unei producții bune. Anul trecut au fost condiții prielnice pentru apariția și dezvoltarea oidiumului. De aceea, în mod preventiv am aplicat 2 stropiri cu sulf muiabil pe care l-am pus în zeama bordeleză. In parcelele în care oidiumul și-a făcut totuși apariția, am aplicat și o prăfuire după fiecare stropit. Concentrația la sulf muiabil a fost de 0,4 la sută, iar cantitatea de praf dată la hectar pînă la 25-30 kg.

Muncind bine, brigada condusă de mine a obținut anul trecut de pe cele 32,3 hectare, o producție medie de 22.281 kg. struguri la hectar..

Cunoscînd potențialul de producție al fiecărei parcele, ne angajăm ca în anul 1963, față de producția planificată pe brigadă de 16.000 kg. struguri la hectar, să dăm 19.500 kg. struguri la hectar.

DUMITRU CRISTEA
brigadier

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• *Pentru îmbunătățirea calitativă a vinurilor în ultimii 3 ani în gospodărie s-au făcut plantații masive pe o suprafață de peste 300 hectare. Astfel, s-au plantat principalele soiuri producătoare de vinuri superioare ca: Fetească Albă, Tămîioasă Romînească, Galbenă de Odobești, Cabernet Sauvignon, Băbească neagră, Merlot, Riesling Italian, Furmint.*

• *Pentru continua ridicare a calificării oamenilor, în fiecare iarnă tehnicienii și muncitorii permanenți participă la cursurile agrozootehnice. În acest an cele 4 cercuri din cadrul gospodăriei (viticultura, vinificația, îngrijirea animalelor și mecanizarea) sînt frecventate de un număr de peste 200 de cursanți.*

Prin lucrări executate la vreme asigurăm producții mari

Mulți dintre tovarășii din alte unități viticole care mă cunosc și cu care mă întîlnesc la diferite ședințe sau în alte împrejurări, îmi spun uneori că și ei ar deveni fruntași în producție dacă ar avea via din brigada pe care o conduc eu. Mi se dă să înțeleg că la noi, la Odobești, nu trebuie să depui prea mari eforturi pentru a obține producții mari de struguri.

Întotdeauna în cadrul unor astfel de discuții am arătat însă că lucrurile nu stau deloc așa. In primul rînd trebuie știut că viile care au revenit gospodăriei de stat Odobești la înființare erau secătuite, părăginite și cu întinse suprafețe de goluri. Nefiind fertilizate viile dădeau pe atunci producții de struguri de numai 3.000 kg la hectar.

Iată de ce, paralel cu grija pentru completarea golurilor, noi am acordat atenția cuvenită fertilizării solului, prin administrarea de îngrășăminte organice și chimice. Ingrășămintele organice le-am administrat în cursul lunilor de iarnă, pe fundul șanțului rămas în urma arăturii de toamnă. In primăvară prin arătura dată la cormană am acoperit aceste îngrășăminte. O dată cu răspîndirea îngrășămintelor organice, în toamnă și în iarnă am dat și cîte 200—300 kg superfosfat la hectar, iar primăvara am mai administrat cîte 150—200 kg azotat de amoniu la hectar.

Cunoscînd bine terenul, precum și climatul, lucrătorii din brigada mea încep primăvara lucrările de timpuriu. Chiar în primăvara anului trecut, mulți colectiviști din Odobești, vechi podgoreni, făceau glume cînd au văzut la ce dată am început noi dezgropatul viei. De-a lungul anilor am constatat că dacă lucrările nu sînt făcute la timpul optim, pierderile de struguri sînt destul de mari.

Pentru a evita pierderea ochilor prin clocire, din cauza umidității și căldurii din sol, primăvara imediat după ce s-a zvîntat puțin terenul, noi trecem la dezgropatul viei în două faze. Mai întîi scoatem corzile cu furca, iar apoi dezvelim butucii.

Dezvelirea butucilor se execută numai în măsura în care putem asigura tăiatul și nivelatul, pentru a feri astfel butucul de uscăciune.

Că lucrările trebuie executate la timp ne-am convins din proprie experiență făcînd și următorul calcul: Dacă în brigadă avem 200.000 butuci și dacă nu prindem timpul optim în executarea lucrărilor de primăvară (inclusiv sapa mare) și dacă am pierde, fie prin clocire sau rănire, la fiecare butuc numai cîte un singur ochi fertil (care la rîndul lui ar da doi ciorchini de struguri ce ar cîntări circa 0,200 kg) am avea o pierdere de cel puțin 4 vagoane de struguri.

Aplicarea metodelor agrotehnice înaintate la lucrările în vii precum și fertilizarea corespunzătoare a solului au făcut ca producția de struguri din brigada mea să crească an de an. In anul 1960, de pildă, producția realizată a fost de 16.121 kg, față de 13.000 kg planificate, iar în 1962 am obținut de pe suprafața de 52 hectare, 20.118 kg struguri la hectar, în loc de 14.000 kg planificate. Trebuie să mai arăt că de pe suprafața de un hectar experimental (soiul Galbenă de Odobești) am obținut anul trecut o producție de 31.997 kg struguri, iar de pe un alt ha lot experimental (Riesling) am obținut 31.976 kg.

In acest an plecăm în bătălia pentru obținerea de recolte bogate de struguri, cu o vie compactă, fără goluri și cu un teren bine pregătit. Pentru brigada mea s-a stabilit un plan de 16.000 kg struguri la hectar. Noi însă ne-am angajat să obținem în medie 19.000 kg struguri la hectar.

GHEORGHE SAVIN
brigadier

Condiții bune de muncă și trai

De la an la an, conducerea gospodăriei de stat Odobești îndrumată de organizația de bază P.M.R. și cu sprijinul comitetului sindicatului s-a preocupat să asigure condiții de muncă și de trai tot mai bune pentru cei ce muncesc.

Numai în ultimii ani au fost construite numeroase săli de vinificație, crame, bazine pentru depozitarea apei și tescovinei, garaje, ateliere, săli de mese, bucătării, locuințe pentru familiști, dormitoare etc. Astfel într-un singur deceniu a fost dată în folosință pentru dormitoare comune o suprafață de 2.406 m.p., s-au amenajat și construit clădiri pentru săli de mese pe 1611 m.p., s-au amenajat locuințe pentru familiști pe 1.829 m.p. Gospodăria mai are o sală de cinematograf, cu club, o bibliotecă, o sală de lectură, o sală de muzică, și o stație de radioficare cu peste 200 difuzoare. De asemenea, s-au instalat 6 grupuri generatoare pentru iluminatul secțiilor și al brigăzilor.

Numai în anul care a trecut au fost construite 3 dormitoare cu o capacitate de 210 paturi, două săli de mese cu 400 locuri, o baie cu dușuri etc.

În prezent, toți odobeștenii vorbesc cu bucurie despre blocul gospodăriei de stat înălțat și dat în folosință de curînd. Acum, mecanicul Gheorghe Dima, tractoristul Matei Nicolae, mecanicul Păun Tache și alți muncitori tehnicieni și ingineri locuiesc cu familiile lor în apartamente confortabile și spațioase.

Asigurarea unor condiții optime de muncă a contribuit la permanentizarea oamenilor în gospodărie, la mobilizarea lor în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

O CONDIȚIE ESENȚIALĂ: aplicarea metodelor agrotehnice înaintate

Analizînd graficele cu privire la producția medie la hectar și beneficiile realizate de gospodăria noastră în perioada 1959—1962, se poate constata că numai în patru ani producția medie de struguri a crescut cu circa 5.000 kg la hectar, iar beneficiul a crescut de peste 3 ori.

Creșterea continuă a producției de struguri se datorește măsurilor luate de întregul colectiv de muncitori, tehnicieni și ingineri care an de an s-a străduit să refacă patrimoniul viticol al gospodăriei noastre și să aplice cele mai corespunzătoare metode agrotehnice în scopul măririi producției de struguri la hectar.

Trebuie arătat că gospodăria de stat Odobești și-a conturat perimetrul de-abia în anul 1959, cînd de altfel s-a și dublat suprafața de vie, aceasta ajungînd la 1502 ha vie pe rod. Prin conturarea noului perimetru, s-au înglobat în cea mai mare parte vii cu potențial de producție foarte scăzut. Față de această situație, se impunea să luăm măsuri susținute în vederea refacerii patrimoniului viticol și ridicării potențialului de producție al butucilor din aceste vii. In acest scop, noi am impulsionat ritmul plantărilor astfel încît numai în perioada 1958—1962 s-au plantat 337 ha cu vie, defrișîndu-se în același timp 300 de ha de vii în total declin. De asemenea, în această perioadă a mai intrat pe rod o suprafață de 180 de ha plantații tinere. Acestea au fost făcute numai pe terenuri bine fertilizate, care timp de 3—4 ani au fost cultivate cu lucernă, și pe terenuri provenite din defrișarea mărăcinișurilor ca și a lăstărișurilor aflate în perimetrul viticol al gospodăriei.

Producțiile mari obținute pe plantațiile tinere, care în unele cazuri, chiar din anul al 3-lea au fost de peste 12.000 kg struguri la ha, au contribuit în cea mai mare măsură la creșterea producției medii de struguri pe gospodărie.

Acțiunea de refacere a patrimoniului viticol va fi continuată în viitor, într-un ritm tot mai intens, plantînd din anul 1964 înainte cîte 150 ha anual. Paralel cu lucrările de plantare a noilor suprafețe cu vii și a defrișării viilor nerentabile, noi am căutat ca pe restul suprafețelor care nu se defrișează în următorii 10—20 ani, să aplicăm un complex de măsuri agrotehnice cît mai corespunzătoare cerințelor vițelor de vie, în funcție de sol și de condițiile de mediu în care se dezvoltă plantațiile noastre. Am luat măsuri de fertilizare a solului prin administrarea sub brazdă, o dată cu arătura de toamnă, a cîte 20—30 tone de îngrășăminte organice și 600—800 kg de îngrășăminte chimice, la fiecare ha. Îngrășămintele chimice s-au dat o dată cu arăturile de toamnă și de primăvară și pe faze de vegetație, în funcție de nevoile solului și numai pe baza analizelor chimice făcute de laboratorul pedologic din Galați, care ne-a efectuat în anul 1960—1961 3.200 analize. Pe unele parcele și în limita fondurilor alocate, s-a făcut și redesfundatul între rînduri la 40—60 cm. în scopul refacerii structurii solului și regenerării sistemului radicular. Pe solurile lutoase, am însămînțat lupin între rîndurile de vițe, pe care în preajma înfloritului l-am băgat sub brazdă.

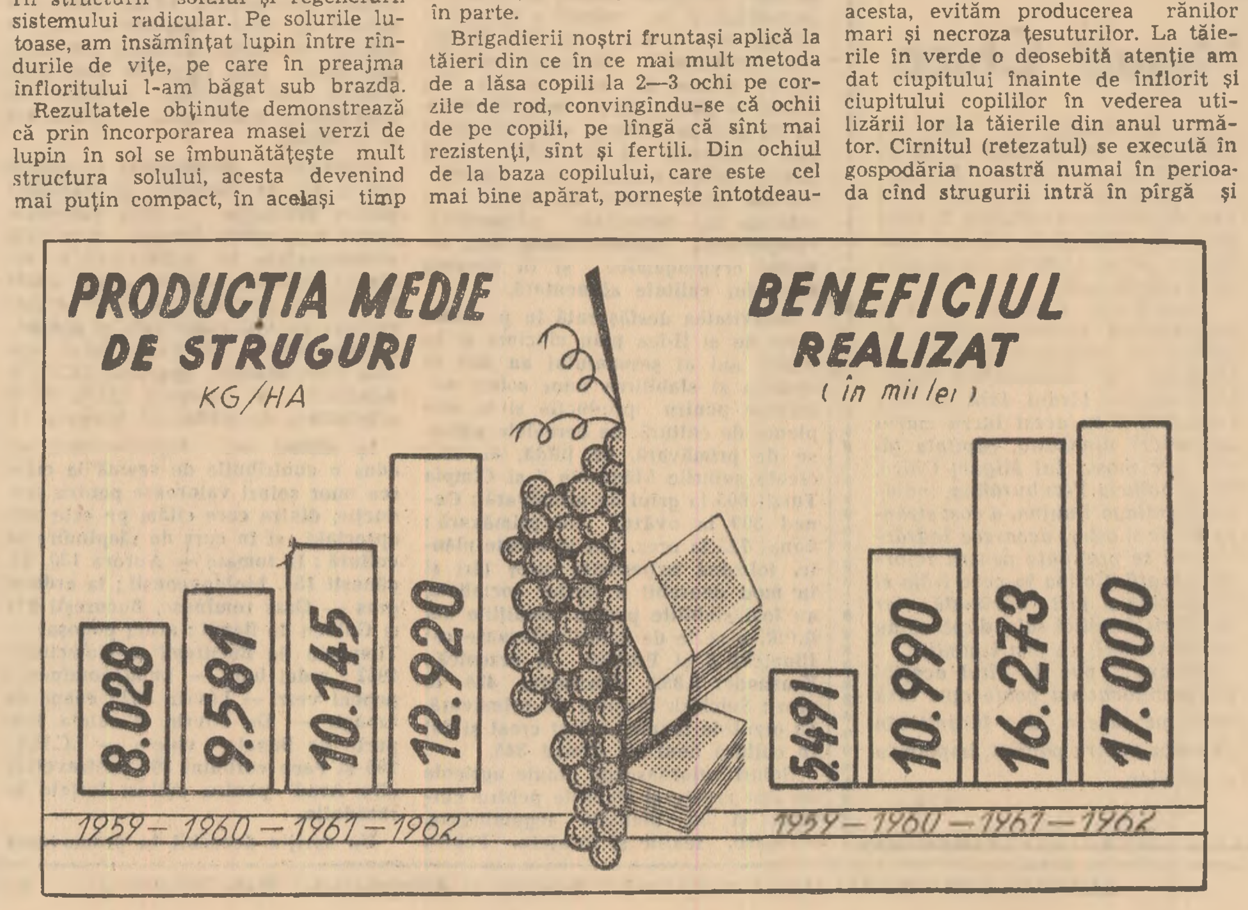
Rezultatele obținute demonstrează că prin încorporarea masei verzi de lupin în sol se îmbunătățește mult structura solului, acesta devenind mai puțin compact, în același timp îmbogățindu-se în substanțe azotoase.

Dintre lucrările pe care le-am aplicat asupra butucului, cele mai importante pentru producție sînt tăierile în uscat, lucrările în verde și combaterea dăunătorilor. Tăierile de primăvară în uscat au fost făcute diferențiat în funcție de fertilitatea solului, de distanțele de plantare, de sistemul de conducere a corzilor și de cerințele biologice ale fiecărui soi în parte.

Brigadierii noștri fruntași aplică la tăieri din ce în ce mai mult metoda de a lăsa copili la 2—3 ochi pe corzile de rod, convingîndu-se că ochii de pe copili, pe lîngă că sînt mai rezistenți, sînt și fertili. Din ochiul de la baza copilului, care este cel mai bine apărat, pornește întotdeauna un lăstar cu rod. Lucrările de tăiere se execută numai de muncitori bine instruiți, care și-au însușit tehnica acestei lucrări și numai cu unelte corespunzătoare, cît mai bine ascuțite, pentru a nu face răni mari butucului. Tot în acest scop, se evită și înlăturarea brațelor bătrîne într-un singur an. Aceste brațe se înlătură treptat și numai după ce s-a format o altă verigă de rod sub brațul pe care vrem să-l înlăturăm. In felul acesta, evităm producerea rănilor mari și necroza țesuturilor. La tăierile în verde o deosebită atenție am dat ciupitului înainte de înflorit și ciupitului copililor în vederea utilizării lor la tăierile din anul următor. Cîrnitul (retezatul) se execută în gospodăria noastră numai în perioada cînd strugurii intră în pîrgă și numai prin înlăturarea vîrfurilor consumatoare pînă la nivelul frunzelor active.

In ultimii ani, în afară de mană, în viile noastre s-au semnalat atacuri puternice de oidium și molii. Pentru combaterea oidiumului s-au luat măsurile necesare spre a se stropi de 2 ori preventiv cu o soluție de sulf muiabil combinat cu tratamentul contra manei. Pe viitor, în toate parcelele unde s-au semnalat atacuri, se vor aplica stropiri în uscat primăvara, după tăiere, cu soluție sulfocalcică în concentrație de 15—20 la sută, metodă care s-a dovedit a fi foarte eficace. Pentru combaterea moliilor s-au luat măsuri de a se stropi cu Detox 25 emulsionabil, în concentrație de 0,7 la sută. Prin aplicarea acestor măsuri s-a reușit să se înlăture în cea mai mare măsură pierderile ce puteau fi provocate de dăunători.

Experiența anilor trecuți ne-a mai dovedit că întîrzierea culesului poate duce la pagube importante. Pentru a înlătura orice fel de pierderi, în 1962 brigadierii noștri și-au organizat mai bine munca și au recoltat viile într-un timp scurt — 14—20 zile — reducînd astfel la maxim pierderile. Culesul la timpul optim a făcut posibil ca și vinurile obținute să fie mai uniforme, mai bine echilibrate și mai apropiate de tipul de vin pe care trebuie să-l dea podgoria noastră.

Sîntem pe deplin convinși că aplicînd și pe viitor toate măsurile agrotehnice înaintate și extinzînd pe întreaga suprafață metodele de lucru folosite de brigadierii fruntași, vom reuși ca în cel mai scurt timp, să putem realiza de pe întreaga suprafață a gospodăriei o producție medie la nivelul producției obținute de brigăzile și secțiile noastre fruntașe.

AUREL BLIDARU
inginer șef

Veşti din agricultura U. R. S. S.

Vaste construcţii de irigaţii în Uzbekistan

În „Elveţia Uzbekistanului", cum sînt uneori numiţi munţii Ceatkali, se va începe în anul viitor construirea unuia din cele mai mari bazine de apă din republică, cu un debit de 1 400 000 000 m.c. de apă. Bazinul va îmbunătăţi irigarea a 335 000 ha. de plantaţii de bumbac, va permite introducerea în circuitul agricol a cîtorva zeci de mii de hectare de pămînturi noi.

Noul bazin de apă, denumit Cearvakski, se va construi în complex cu o hidrocentrală.

În sudul republicii, în apropiere de graniţa cu Afganistan, se construieşte bazinul de apă Iujno-Suharnskoe, care la primăvară va primi primele 300 000 000 m.c. de apă pentru irigaţii. În apropierea acestuia se va începe construirea bazinului de apă Pacikamar. Ambele bazine vor contribui la irigarea unor vaste întinderi de pămînturi.

Anul viitor, suprafaţa agricolă irigată din Uzbekistan se va mări cu 70 000 ha.

„Mag" o maşină sovietică pentru combaterea dăunătorilor

La Institutul de cinetică chimică şi pentru problemele arderilor al filialei din Siberia a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. a fost realizat puternicul generator cu aerosoli — „Mag" pentru combaterea insectelor. Este vorba de un transportor pe şenile pe care a fost instalat un motor turboreactiv. Maşina are o mare capacitate de manevrare şi de deplasare pe drumuri accidentate. Mlaştinile, lacurile, rîurile nu constituie un obstacol pentru ea. Într-o oră „Mag" poate trata peste 10 000 hectare — de zeci de ori mai mult decît un avion „An-2" al aviaţiei agricole. „Mag" poate fi folosită larg şi la combaterea dăunătorilor agricoli şi silvici.

Norul de aerosoli protejează cu succes plantele împotriva îngheţului ceea ce este extrem de important în condiţiile Siberiei.

Intr-un colhoz din Kirghizia

În colhozul „Lenin" — unul din cele mai vechi arteluri agricole din Kirghizia, care a sărbătorit recent 40 de ani de la înfiinţarea sa, — lucrează în prezent peste 200 de specialişti cu studii superioare şi medii de specialitate. În şcolile colhozului învaţă 2 170 copii. Fiecare al treilea adult, membru al colhozului, posedă meseria de mecanizator.

Colhozul „Lenin" este caracteristic pentru întreaga republică. În Kirghizia, unde înainte de Revoluţia din Octombrie 1917 nu exista scriere naţională proprie, iar la o mie de locuitori reveneau numai 8 ştiutori de carte, în prezent fiecare al 16-lea adult din satele republicii posedă studii superioare sau medii de specialitate.

Din R. D. Germană

Un erou al muncii

În anul 1957, Johannes Döler, instructor la comitetul raional P.S.U.G. din Oschatz, şi-a exprimat dorinţa de a intra în cooperativa agricolă din Börln. Gospodăria aceasta era una din cele mai slabe din raion. O dată devenit membru al cooperativei, Döler, ajutat de doi tovarăşi cu multă experienţă, membri de partid şi ei, s-a apucat să statornicească rînduieli noi în gospodărie. N-a trecut multă vreme şi cooperativa din Börln a devenit un colectiv bine sudat şi disciplinat.

Cînd a venit Johannes Döler aici, nivelul producţiei era foarte scăzut, veniturile la fel. Acum gospodăria realizează o producţie frumoasă de carne, lapte şi ouă.

Anul trecut, după ce s-au vărsat sumele cuvenite la fondul indivizibil, membrilor cooperativei li s-a plătit cu cîte 14 mărci ziua-muncă. In afară de aceasta, a fost acoperit înainte de termen creditul obţinut de la stat, în valoare de 130.000 mărci, şi s-au vărsat 50.000 mărci în fondul de rezervă.

Pînă în anul 1957, la Börln nici nu se ştia de principiul cointeresării materiale. Acum aici se aplică cele mai avansate metode de remunerare a muncii. În ramura creşterii animalelor plata se face în funcţie de producţia realizată.

În cooperativa din Börln s-au introdus diferite avantaje pentru ţăranii cooperatori şi toate acestea, de cînd a devenit preşedinte al ei, Johannes Döler.

...Johannes Döler intenţionează să părăsească postul de preşedinte al cooperativei agricole din Börln. El vrea să meargă să lucreze la Dahlen. La cooperativa agricolă de aici e necesar să se îmbunătăţească de urgenţă munca.

Johannes Döler s-a obişnuit cu oamenii din Börln. Dar datoria îl cheamă acolo unde e mai greu. „Un erou este un om care în momentul hotărîtor procedează aşa cum trebuie el să procedeze". Şi Johannes Döler este tocmai un astfel de erou.

UDO AUGUSTIN

Ziare din Grecia se pronunţă pentru colaborare interbalcanică

ATENA 9 (Agerpres). — Ideea unui acord care să prevadă transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, liberă de arme racheto-nucleare, şi aportul popoarelor balcanice la cauza păcii şi dezarmării generale continuă să preocupe opinia publică din Grecia. Ţinînd seama de această stare de spirit, ziarul burghez „Kathimerini" cere ca guvernul grec să nu respingă propunerile ţărilor socialiste privind tratativele în problemele balcanice, deoarece discutarea lor ar putea fi folositoare.

Ziarul „Estia" critică la 9 ianuarie guvernul grec pentru că respinge propunerea creării unei zone balcanice liberă de arma rachetă, sub pretextul că această problemă poate fi rezolvată numai de marile puteri, nu de ţările balcanice. Problema creării unei zone balcanice liberă de arma rachetă, subliniază „Estia", priveşte în primul rînd ţările balcanice. Ziarul condamnă guvernul pentru că se menţine cu îndărătnicie pe poziţiile vechi, în timp ce evoluţia evenimentelor internaţionale reclamă reexaminarea acestor poziţii.

In sprijinul principiilor coexistenţei paşnice

La 8 ianuarie, la hotelul „Russell" din Londra, a avut loc o întîlnire a reprezentanţilor Consiliului Mondial al Păcii cu participanţi la Conferinţa internaţională a partizanilor dezarmării nucleare. Această conferinţă, convocată la Oxford de către Federaţia europeană împotriva înarmării atomice, şi-a încheiat lucrările la 7 ianuarie.

Întîlnirea a fost organizată din iniţiativa profesorului Bernal, preşedintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii.

Vorbitorii au arătat în unanimitate că interesele omenirii impun colaborarea cea mai strînsă între toţi partizanii păcii în lupta pentru pace şi dezarmare.

Întîlnirea a decurs într-o atmosferă de caldă prietenie.

Noi înfrîngeri ale trupelor diemiste

NEW YORK 9 (Agerpres). —

„Bătălia de la Ap Bac (localitate situată la 30 km sud de Saigon — n.r.), în care forţele atacatoare sud-vietnameze au fost crunt înfrînte de către partizanii comunişti, a produs consternare în cercurile oficiale americane din Saigon", scrie corespondentul ziarului „New York Times", David Halberstam, într-un articol apărut pe prima pagină a ziarului.

„A fost o acţiune militară de calitate mizerabilă", transmite la rîndul său corespondentul din Saigon al agenţiei U.P.I.

Corespondenţii americani consideră pierderile suferite de unităţile diemiste „printre cele mai ridicate de la începerea războiului împotriva Vietkongului" (denumire dată în Occident forţelor patriotice din Vietnamul de sud — n.r.). Şi unităţile de sprijin americane au suferit pierderile „cele mai importante înregistrate într-o singură bătălie în Vietnamul de sud". Din cele 14 elicoptere americane care au participat la operaţia de lîngă satul Ap Bac, 11 au fost lovite de focul unităţilor patriotice, cinci dintre ele fiind doborîte. A fost înregistrat un număr de morţi şi răniţi.

SPORT

Intrecerile Spartachiadei de iarnă în comunele şi satele raionului Iaşi

În aceste zile, majoritatea bazelor sportive, pîrtiile de schi şi săniuţe, ca şi sălile căminelor culturale din comunele şi satele raionului Iaşi — asemenea celor de pe tot cuprinsul ţării, — cunosc atmosfera pasionantelor concursuri sportive de masă. Numeroşi colectivişti, mecanizatori şi elevi participă la tradiţionalele întreceri ale Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Această largă competiţie sportivă dă posibilitate tinerilor concurenţi să-şi petreacă timpul liber în mod plăcut, le oferă clipe frumoase de recreere şi fortificare a sănătăţii. Dar pentru a cunoaşte mai bine aceste aspecte ne propunem să facem o vizită prin cîteva comune din raion.

ÎN JURUL MESELOR DE ŞAH ŞI TENIS DE MASĂ

Să poposim mai întîi în sala căminului cultural din comuna Podul Iloaiei. Iată, aici întrecerile spartachiadei sînt în plină desfăşurare. În jurul meselor de şah şi al celor de tenis de masă zărim numeroşi suporteri sau viitori adversari ai concurenţilor care îşi dispută întîietatea. Tov. profesor Gh. Andreiescu, secretarul asociaţiei sportive, ne dă unele lămuriri.

— Acum au loc întrecerile pe grupe. Ştiţi, încă din primele zile de concurs s-au înscris 160 de tineri. Pentru a le da posibilitatea să desfăşoare o activitate mai intensă şi pentru a selecţiona pe cei mai buni concurenţi s-au alcătuit mai multe grupe. De pildă, la întrecerile de şah s-au format 10 grupe, iar la tenis de masă 6 grupe. Concursurile se desfăşoară concomitent aici, în sala căminului cultural, şi la şcoală. Cîştigătorii de grupe se vor întrece apoi în finală pentru a desemna campionii asociaţiei noastre sportive.

În program mai avem prevăzute întreceri la trîntă, săniuţe, patinaj şi schi. Am procurat 7 perechi de schiuri, iar o parte dintre concurenţi şi-au confecţionat din resurse... proprii, patine şi săniuţe.

Tovarăşul Andreiescu ne arătă apoi primele diagrame cu rezultatele şi numele participanţilor la întrecerile de şah şi tenis de masă. În prima grupă, cel mai bun s-a dovedit tînărul Gh. Timoftei. De altfel, acesta a cîştigat toate partidele disputate. În grupa a II-a, pe primul loc se află Vasile Andreescu, iar în grupa a III-a Ion Timuruc. În această grupă întrecerile au fost mai echilibrate. La întrecerile de tenis de masă, printre cei mai buni concurenţi se numără: S. Răileanu, A. Grigoriu, R. Mereuţă şi alţii.

UN PROGRAM BINE ALCĂTUIT, DAR...

Şi acum să ne deplasăm în cealaltă parte a raionului Iaşi. Bunăoară, să facem o vizită în comuna Pocreaca.

Aici aflăm, prin intermediul tov. prof. N. Chihodaru, secretarul asociaţiei sportive, că s-au luat o serie de măsuri eficiente pentru buna desfăşurare a competiţiei. Mai întîi s-a format un colectiv de organizare, preşedinte fiind tov. C. Păvăloaie, secretarul organizaţiei de U.T.M. S-a întocmit un program de desfăşurare a întrecerilor şi s-au făcut listele de participanţi. O deosebită atenţie s-a acordat acţiunii de popularizare a regulamentului competiţiei şi s-au asigurat materialele sportive necesare. Astfel, s-au luat măsuri pentru confecţionarea de afişe, fotomontaje, s-au procurat mai multe jocuri de şah, saltele pentru întrecerile de trîntă, s-au confecţionat patine, schiuri populare, săniuţe, greutăţi pentru concursurile de haltere.

Desigur, faţă de aceste măsuri organizatorice şi de popularizare, rezultatele trebuie să fie dintre cele mai bune. Dar, iată că după ce s-a dat startul în primele întreceri nu s-a mai urmărit ca acestea să se desfăşoare în mod organizat, după programul stabilit şi să se asigure o activitate continuă. La unele ramuri sportive concursurile au rămas în urmă. Tov. N. Chihodaru ne asigură, însă, că se va strădui, cu concursul colectivului de organizare, să remedieze aceste lipsuri. De altfel, pînă la terminarea primei etape a spartachiadei mai sînt cîteva săptămîni (se încheie la 10 februarie).

MAI MULTĂ ATENŢIE ACTIVITĂŢII DE POPULARIZARE A COMPETIŢIEI!

Pornim din nou la drum. Ne propunem să vizităm cîteva comune situate în diferite colţuri ale raionului Iaşi. Astfel, poposim la Voineşti, Andrieşeni, Dobrovăţ, Comarna. Şi aici remarcăm aceeaşi atmosferă a pasionantelor întreceri din cadrul spartachiadei. Culegem aspecte interesante despre desfăşurarea concursurilor, despre dezvoltarea bazei material-sportive.

Iată, însă, că în această scurtă vizită prin comunele raionului Iaşi găsim şi unele asociaţii sportive care nu s-au ocupat de buna desfăşurare a spartachiadei, şi unde concursurile au rămas cu mult în urmă. Să le numim, de pildă, pe cele din comunele Bosia, Popricani, Roşcani, unde s-au organizat numai cîte un concurs de şah, ori de tenis de masă. Sau, mai sînt asociaţii sportive, cum este de exemplu Victoria-Golăieşti, unde nu există o preocupare pentru popularizarea competiţiei, unde nu s-a făcut nici un afiş care să amintească despre spartachiadă. Desigur, aici se impune ca asociaţiile sportive, şi organizaţiile U.T.M., cu sprijinul comitetelor sindicale, să ia măsurile necesare pentru buna desfăşurare a concursurilor şi popularizarea lor.

M. LERESCU

Răspuns „săptămînii verzi"

Din nou au avut loc zilele acestea în Berlinul occidental „festivităţile" devenite tradiţionale, festivităţi care, purtînd denumirea de „săptămîna verde", sînt închinate politicii agrare vest-germane. Ele se desfăşoară de cîţiva ani cu regularitate în primele zile ale lunii ianuarie. Alegerea locului de organizare a festivităţilor, participarea la ele şi desfăşurarea lor oglindesc cît se poate de limpede atît caracterul provocator al politicii guvernului R.F.G., cît şi în slujba căror interese acţionează cercurile conducătoare de la Bonn.

În primul rînd alegerea Berlinului occidental ca sediu al „festivităţilor", participarea la ele a preşedintelui Republicii Federale Germane, H. Lubke, şi a altor personalităţi vest-germane, reprezintă o demonstraţie a faptului că guvernanţii de la Bonn încearcă să amplifice disensiunile internaţionale, să împiedice realizarea de înţelegeri favorabile cauzei păcii. Căci Berlinul occidental, se ştie, nu a făcut şi nu face parte din componenţa Germaniei occidentale. Chiar şi puterile occidentale s-au opus ca în proiectul de constituţie al R.F. Germane, întocmit în 1949, să se prevadă un articol în care Berlinul occidental să fie considerat un land (o provincie) a R.F.G. Iar constituţia vest-berlineză are un articol (87) care spune clar că Berlinul occidental nu este o provincie a R.F.G. Totuşi autorităţile vest-germane îşi permit să organizeze acolo tot felul de reuniuni şi demonstraţii, cu scopul vădit de a întreţine şi înteţi încordarea internaţională.

În timpul festivităţilor, la dreapta preşedintelui republicii se află totdeauna reprezentantul Asociaţiei marilor latifundiari, conducătorii lui Deutsche Bank, instituţie care finanţează acapararea pămînturilor de către marii moşieri şi alte persoane aparţinînd cercurilor exploatatoare. Micii producători, muncitorii agricoli, care simt din plin efectele politicii de „schimbare a structurii agrare" iniţiate de guvernanţii R.F.G., nu se mai lasă amăgiţi să participe la tradiţionala „săptămînă verde".

Ei şi-au demonstrat însă cu totul în alt mod decît prezenţa la festivităţile patronate de preşedintele R.F.G., părerea cu privire la politica agrară guvernamentală. Astfel, 7.000 de ţărani bavarezi, reprezentînd ţărănimea săracă şi mijlocaşă din întreaga provincie, au organizat în oraşul München o adunare de protest. Preşedintele federaţiei ţărăneşti, Edmund Rehwinkel, a subliniat că ţărănimea „se poate aştepta în viitor la lupte şi mai grele" pentru apărarea dreptului ei la viaţă. Din 1949, spunea el, 425.000 gospodării ţărăneşti din această provincie au încetat să existe şi ne putem aştepta ca în viitorii ani alte sute de mii să ia calea ruinei. La Lüneburg 10.000 de ţărani au organizat, de asemenea, o manifestaţie de protest împotriva politicii de ruinare a micilor gospodării ţărăneşti, manifestaţie încheiată cu un „marş al tăcerii". La Stuttgart, altă importantă localitate vest-germană, a avut loc un congres la care au participat reprezentanţi ai ţăranilor şi viticultorilor. Din toate cuvîntările a răzbătut îngrijorarea faţă de perspectivele sumbre care se întrevăd pentru micile gospodării şi pentru muncitorii agricoli de pe urma politicii agrare guvernamentale. Au participat la congres şi reprezentanţi ai diverselor organizaţii muncitoreşti. Un specialist în probleme agrare, redactor al ziarului din Dusseldorf „Bauernruf" („Chemarea ţărănească") Dr. Brender, a ţinut să atragă atenţia celor adunaţi că, pe lîngă politica agrară, ceea ce contribuie la îngreunarea situaţiei materiale a ţărănimii, ca şi a muncitorilor este „folosirea de către monopoluri a influenţei de care dispun în stat şi în economie pentru a-şi spori profiturile pe seama muncitorilor şi ţăranilor". Congresul a votat o rezoluţie în care se cere o luptă activă pentru apărarea intereselor ţărănimii şi se subliniază necesitatea colaborării cu muncitorimea, de ale cărei interese sînt strîns legate cele ale ţărănimii muncitoare.

Multe alte asemenea manifestări au precedat festivităţile din Berlinul occidental. Este grăitoare în acest sens şi concluzia la care a ajuns un grup de ţărani vest-germani care au făcut o călătorie prin Republica Democrată Germană. Vizitînd cîteva gospodării colective ei şi-au exprimat admiraţia pentru cele văzute, spunînd că aceasta reprezintă un model a ceea ce se poate obţine cînd muncitorii şi ţăranii merg împreună. Aceasta dovedeşte — au declarat ei — că există posibilitatea unei schimbări a structurii agrare care să nu se facă în dauna ţăranului muncitor, ci în folosul lui.

Este răspunsul pe care partea cea mai conştientă a ţărănimii muncitoare din Republica Federală Germană îl dă provocatoarei „săptămîni verzi" organizată în Berlinul occidental.

S. GALERIU

La Casa Agronomului din Hălchiu

(Urmare din pag. 1)

ne-ar fi greu să ducem această activitate: specialişti din G.A.S., G.A.C., S.M.T., cercetători, preşedinţi şi brigadieri, medici veterinari şi economişti, şi uneori la temele mai dificile, cadre universitare de la institutele agronomice din ţară.

Patru luni de activitate... Cînd rosteşti aceste cuvinte pare atît de puţin. Dar dacă ne gîndim la cei peste 400 de lucrători din satele regiunii care şi-au îmbogăţit experienţa, cunoştinţele, aici, pe băncile Casei Agronomului căpătînd imboldul de a se pregăti temeinic în continuare, căpătăm imaginea unei realizări însemnate pe care o înregistrăm cu bucurie.

Că aceste consfătuiri au aruncat o sămînţă bună, pe un teren fertil, stau mărturie şi zecile de scrisori venite pe adresa Casei Agronomului de la cursanţi, în care aceştia scriu din proprie iniţiativă mulţumind pentru grija cu care au fost găzduiţi şi şcolarizaţi, arătînd cum aplică în practică cele învăţate aici, ce anume îi preocupă pentru viitor. Colectiviştii P. Herman din Şeica Mică, Maria Sofariu din Viştea de Jar, Andrei Kadar din Covasna, sînt numai cîţiva din cei care şi-au exprimat recunoştinţa şi gîndurile lor în scris.

Zilele acestea, la Casa Agronomului din Hălchiu au luat loc în bănci 50 de îngrijitoare de păsări din regiune, prima serie din acest an. Vor urma apoi alte consfătuiri: preşedinţi, din G.A.C., contabili, preşedinţii comisiilor de revizie, brigadieri zootehnici, de cîmp, legumicoli şi pomicoli, ingineri etc.

În acest an Casa Agronomului îşi aşteaptă peste 2.000 de cursanţi sîrguincioşi, dornici de învăţătură.

Mari perspective în generalizarea în producţie a seminţelor de soi

(Urmare din pag. 1)

R.P.R. cu această importantă plantă oleaginoasă.

In cultura sfeclei de zahăr o bună comportare au avut-o soiurile Bod 165 în sudul ţării şi în Moldova, Cîmpia Turzii 34 în Transilvania şi Lovrin 532 în cîmpia din vestul ţării. Un interes deosebit prezintă pentru perspectivă noile soiuri create de Institutul Central de Cercetări Agricole pe bază de poliploidie. De asemenea, în cadrul soiurilor poliploide au dat bune rezultate în condiţiile R.P.R. o serie de soiuri de sfeclă de zahăr create în ţările socialiste.

Activitatea desfăşurată în cultura cartofului în ultimii ani a fost încununată de succes. In prezent din selecţia autohtonă şi din import se produce material săditor în vederea generalizării în cultură a soiurilor: Măgurele 681, Bucureşti 24, Bintje, Ora, Perwiosnek. Alte multe zeci de soiuri create de amelioratorii din R.P.R. se găsesc în procesul verificării de stat în vederea stabilirii celor mai valoroase şi productive soiuri pentru cultura mare. Ceea ce caracterizează noile soiuri de cartofi este ridicata lor capacitate productivă, comportarea satisfăcătoare faţă de bolile cryptogamice şi în deosebi buna lor calitate alimentară.

Activitatea desfăşurată în perioada celui de al II-lea plan cincinal şi în primii ani ai şesenalului au dus la crearea şi stabilirea unor soiuri valoroase pentru producţie şi la alte plante de cultură. La cerealele păioase de primăvară, de pildă, au fost create soiurile Măgurele 7 şi Cîmpia Turzii 805 la grîul de primăvară; Cenad 309 la ovăzul de primăvară; Banat 725 la orez. Tot la aceste plante, folosind experienţa altor ţări şi în mod deosebit a ţărilor socialiste, au fost stabilite pentru condiţiile din R.P.R. o serie de soiuri valoroase ca: Ilineţki 5 şi Proctor la orzoaică; Krasnodar 3.352, Krasnodar 424 la orez; Selchirk la grîul de primăvară. La orzul de toamnă a fost creat şi dat în cultură noul soi Cenad 345.

Soiuri valoroase de plante agricole au fost create şi stabilite pentru cultură şi la plantele leguminoase, uleioase, textile şi furajere. Pentru cultura mazării de cîmp, bunăoară, a fost creat soiul I.C.A. 53/54. Pe lîngă acesta şi soiurile sovietice Uladovschi 7, 208, 209, 303 şi 387 s-au dovedit productive şi potrivite pentru condiţiile ţării noastre. La fasolea de grădină, noile soiuri I.C.A. 416 şi 332 vor intra în cultură alături de fasolea de Banat în sudul şi vestul ţării. La soia, cultură leguminoasă pentru producţia de boabe şi furaj, au fost stabilite din selecţia autohtonă soiurile Iaşi 5 şi Iaşi 10, iar din import soiurile Mandarin şi Amurskaia 41 pentru producţia de furaj.

Mai valoroase decît soiurile aflate în cultură, se găsesc deja în procesul de înmulţire o serie de soiuri valoroase la inul de ulei (I.C.A. 44 pentru Moldova, I.C.A. 32 pentru Banat); la inul de fuior I.C.A. 6 şi L. 1.120 (din selecţie sovietică). De asemenea, trebuie evidenţiată buna valoare a soiului de ricin Sanquineus 401 din selecţie sovietică. In zonele secetoase din sudul ţării rezultate bune s-au obţinut prin folosirea soiurilor de sorg pentru boabe N.K. 210, N.K. 230 şi X 3.000.

Activitatea desfăşurată în ultimii ani a dus la obţinerea şi stabilirea pentru producţie a unor valoroase soiuri la plantele furajere, care prin performanţele lor productive se situează înaintea vechilor soiuri aflate în cultură, precum şi a celor străine cu care au fost comparate şi anume: lucerna hibridă Nr. 652, trifoiul roşu „De Transilvania", sparceta I.C.A. 6, măzărichea de toamnă I.C.A. 39 şi măzărichea de primăvară Suceava 54.

In ultimii ani legumicultorii au adus o contribuţie de seamă la crearea unor soiuri valoroase pentru producţie, dintre care cităm pe cele mai apreciate şi în curs de răspîndire în cultură: la tomate — Aurora 100, Ţigăneşti 157, Moldoveneşti; la ardeiul gras — Gras romînesc, Bucureşti 111 şi Galben de Banat; ardei gogoşar — Timpuriu de Bucureşti şi Colectivist 1962; ardei lung — Lung romînesc; pepeni verzi — Lovrin 532; ceapă de arpagic — De Lovrin şi salata timpurie de Banat; vinete — I.C.H.V. 166 şi Pana corbului 36; castravetele „De Arad" pentru culturi forţate în răsadniţe.

Un sprijin deosebit în promovarea şi răspîndirea în cultura agricolă a ţării noastre a unor soiuri valoroase l-a adus colaborarea cu ţările membre C.A.E.R. Pe această cale s-au putut cunoaşte în mod organizat şi folosi experienţa şi rezultatele muncii de selecţie din celelalte ţări socialiste. Pe baza acestei colaborări în R.P.R. au fost introduse şi generalizate în cultură o serie de soiuri valoroase ca: Bezostaia 1 şi Nr. 301 la grîul de toamnă; hibridul dublu Vir 42 la porumb, heterozisul de tomate 10 x Bizon, soiurile de orez Krasnodar 3.352 şi Krasnodar 424, soiul de floarea-soarelui VNIIMK 8.931. De asemenea a fost stabilită o serie de soiuri care prezintă importanţă pentru producţia agricolă din ţara noastră ca: hibrizii de porumb Odesa 23 şi Odesa 27; soiul de fasole de grădină Solux, soiul de cartofi Perwiosnek, soiul de grîu de toamnă Fertodi 293, soiul de tomate Kecskemet 363.

Tot pe baza muncii de colaborare în cadrul C.A.E.R. o serie de soiuri create în R.P.R. şi experimentate în ţările socialiste s-au dovedit valoroase pentru anumite zone naturale din aceste ţări, după cum urmează: soiul de grîu de toamnă I.C.A. 578 B în R. P. Bulgaria, soiul de orez Vasilaţi 45 în R. P. Ungară, hibrizii de porumb H.D.F. 208, Dobrogean x I.C.A.R. 54, H.S.L. 196 şi H.S.L. 213 în părţile sudice ale U.R.S.S., R. P. Bulgaria şi R. P. Ungară; soiul de tomate Ţigăneşti 157 în R. S. S. Moldovenească.

★

La capătul unei activităţi de mai mulţi ani, între care anul 1962 a fost hotărîtor, putem spune că avem create pentru producţie un sortiment bogat şi valoros de noi soiuri, cu mult mai valoroase decît cele vechi.

Ceea ce s-a realizat în ultimii ani în problema seminţelor de soi se datoreşte politicii înţelepte şi sprijinului acordat de partidul şi statul nostru democrat-popular muncii de creaţie, de introducere şi generalizare în cultură a soiurilor de mare productivitate. Folosirea lor va duce la sporirea producţiei, la realizarea şi depăşirea sarcinilor puse în faţa agriculturii socialiste din ţara noastră de cel de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

NOTĂ

Pe moşia lui Miguel Chico

Cresc banane, creşte arborele de cacao şi cel de cafea; se cîştigă pungi grele de bani. Creşte şi burta, creşte şi ceafa moşierului Miguel Chico.

Asemenea moşieri sînt cam 240 în Ecuador; ei deţin, potrivit recensămîntului din 1954, o suprafaţă de 1.600.000 hectare, egală cu suprafaţa deţinută de 329.000 gospodării mici şi mijlocii.

Moşierii din Ecuador, printre care se numără şi cel amintit mai sus, exploatează la sînge pe ţăranii din această ţară latino-americană (ţăranii indieni reprezintă aproximativ 40 la sută din întreaga populaţie a Ecuadorului). Forma cea mai răspîndită de exploatare a populaţiei indiene este uasipungo, care constă în următoarele: moşierul dă indianului în folosinţă temporară o mică parcelă de pămînt, de obicei 0,5—2 hectare, cu o slabă productivitate. Pentru folosinţa acestei parcele, ţăranul indian este obligat să muncească 4 zile pe săptămînă pe pămîntul moşierului, primind pentru o zi de muncă 0,75 sucri, sumă egală cu 5 cenţi americani. În timp ce acest ţăran indian este nevoit să trăiască cu cîştigul de 0,75 sucri pe zi, pentru un cal din armata Ecuadorului se cheltuiesc 3 sucri pe zi. În condiţii de mizerie deci, trăiesc peste 1.200.000 de oameni din această ţară.

Ţăranii din Ecuador cer să se înfăptuiască reforma agrară. În acelaşi timp moşierii se dedau la tot felul de samavolnicii împotriva acestor ţărani. Iată ce scrie în legătură cu acest lucru ziarul „Ecuador" din Quito, capitala ţării: „Pe moşia lui Miguel Chico, din provincia Tezuburahna, indianul Santiago Punina, a fost strangulat de moşier, deoarece îndrăznise să se pronunţe pentru reforma agrară. Coliba în care trăia el cu familia a fost dărîmată, iar membrii familiei sale, după ce au fost torturaţi, au fost izgoniţi".

Ştreangul pus de gîtul acestui om nevinovat nu poate opri însă lupta pe care o duc ţăranii din Ecuador pentru pămînt, împotriva moşierilor.

R. S.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii